

Kringelfjords-Nytt

Natur, kultur, små äventyr
och information

för dej som bor i
Kringelfjorden
— eller gästar

**SÄRNA-IDRE
GRÖVELSJÖN**

37:e årgången 1986 – 2023

Utkommer 2 gånger om året • Vinter & Sommarnummer

Kanotäventyr • Foto: H. Forsslund

Äventyren väntar...
SOMMAREN – 2023

★

FJÄLLENS BÄSTA PADELUPPLEVELSE

IDRE PADELCENTER

3 DUBBELBANOR 2 SINGELBANOR 7,3METER TAKHÖJD PADELBUTIK

ÖPPETTIDER: Alla dagar 06–24 • ADRESS: Ljunghemsvägen 13 • 2 km öster om Idre by vid Jones Elservice

Alla kan...

Spela padel i Idre

En riktigt rolig sport som passar de flesta

Padel är en av världens snabbast växande sporter

— Även pingisbord • glassförsäljning —

I vår butik hittar du bl.a. tillbehör för padel: Rack, kläder, skor m.m.

— lätt att lära sig, bra motion och fungerar för alla åldrar —

★

All information om oss hittar du på hemsidan: idrepadelcenter.se BOKNING & ABONNEMANG Enskilda och företag via appen MATCHI • Ladda ner på hemsidan

Välkommen till Jonesfamiljen

Butiken är öppen:
Mån-fre 07.00 - 16.00
Lunch 12.00 - 13.00
Telefon: 0253-203 32

ELINSTALLATIONER: Vi är Er lokala elinstallatör som utför alla slags elinstallationer vid om- och tillbyggnader, installationer, reparationer, service m.m.

ELBUTIK: Småel för hemmet/stugan, radio/tv, vitvaror, armaturer, datorutrustning, alla sorters batterier, återförsäljare Swedol m.m

RADIO/TV: Försäljning, montering och service av: Parabol, TV, DVD, Video m.m.

DATORTILLBEHÖR / UTRUSTNING: Både för fast och trådlöst

VITVAROR: Spisar, köksfläktar, kylskåp, tvättmaskiner m.m.

VI HJÄLPER DIG ATT SPARA EL:
Monterar värmepumpar & Uppgraderar dina elradiatorer

Vi är i exklusivt återförsäljare för
Sverigepumpen
i Särna-Idre och Sälen
— förutom Mitsubishi Electric värmepumpar
— Kontakta oss för bästa pris —

**Beställningsvaror tar vi
hem på 4-5 dagar**

JONES EL AB - Industriområdet Idre • Ljunghemsv 19 • 0253-203 32 • Bengt-Arne 070-661 69 71
www.jonesel.se • info@jonesel.se

Det går en dans...

*Hej på dig, naturen, tjänare, naturen
Var har du ditt sköte?
Hej på dig, naturen, var är alla djuren
Som i dig bor?*

*Var är alla gökar, var är alla hökar?
Inte ett enda litet utgångsfår
Djuren kan vi skipa, se, där står en sippe!
Då är det vår!*

*Vi är vandringsmän, glada vandringsmän
Som vandrar i skogen
Krogen ligger långt bort, så släck din cigarr!*

*Vi går i tropp, tropp, tropp, vi klättrar opp,
opp, opp*

*På höga kullar
Bullar har vi i ränslan
Se såna barr som hänger i träden
Titta, där är en humla*

*Så se detta är en slags mossas
Hurra, vad det är bra med natur*

*Vi är vandringsmän som är på vandring än
Strunt i skoskav!*

Nog av såna problem när vi kommer hem

*Hej på dig, naturen, tjänare, naturen
Oj, vad du har vuxit*

*Jättekul att se dig, säg, hur är det med dig?
Jovars*

*Frisk ser du ut
Grön och fräsch om kjolen, lite brynt av
solen*

*Stärkt av en lång semester sen vi sågs sist
Glad att få rå om en, vinkar du välkommen
Med varje kvist*

Låt av Povel Ramel

*Hej på dej naturen och dom andra djuren
Hoppas ni mår bra...*

**Du vet väl att du kan läsa
detta och tidigare nummer
på webben!**

Gå in på:

www.kringelfjordens-stugby.se

Välj "Kringelfjordsnytt" i menyraden.

KRINGELFJORDS-NYTT

Ges ut av:

Kringelfjordens Skid- & Friluftsförening

Ansvarig utgivare: Hans Forsslund

Slaggvägen 15

135 55 Tyresö.

Telefon: 070-683 78 44

[hans.skidofriluft@](mailto:hans.skidofriluft@kringelfjordens-stugby.se)

kringelfjordens-stugby.se

www.kringelfjordens-stugby.se

Vem har sagt att naturen inte lever ett rikt liv?

Jag menar inte bara djuren, utan allt som växer, allt från fyrtiometersgranarna som står vid Fulufjällets fot, till den lilla och blyga, men vackra Linnean som vi kan hitta i stort sett i hela landet, här uppe klättrar den lilla tappra linnean förbi granarna vid Fulufjället och stannar inte för än den nått trädgränsen, om förnan är den rätta.

- Och du har väl känt att fjällvandringen går som en dans när vindarna spelar upp sin musik och du hör skogens sång, och känner den där härliga känslan komma smygande där du går i gammel- eller fjällskogen.

- Stanna då upp en stund och se dig omkring. Kanske får du se att naturen tar sig en svängom...

Text och foto: H. Forsslund

Den här dagen var en sådan där annorlunda dag, en dag då sinnet var helt tömt på tråkigheter och istället fullt av ett lugnt behag så att inga onda tankar eller aningar fick plats.

Vi hade köpt färsk jordgubbar. Inte sådana där stora mörkt röda, vattniga och smaklösa gubbar från södra Sverige som man hittar i butikerna till midsommar.

Utan de lite mindre, lite ljusare och framför allt otroligt mycket sötare och godare gubbar.

De här bären kommer oftast mera norrifrån i vårt land, ju längre norröver, ju godare. Utan att veta det så tror jag att ljuset är hemligheten.

Samma "goda" egenskaper får bär som odlas på högre höjder och i fjordalar i sydlägen på mitt-Norges västsida.

Forts. Sid 4.

**En trevlig och aktiv sommarsäsong
önskar**

Hans Forsslund

Kringelfjordens Skid- & Friluftsförening
och Kringelfjordens Samfällighetsförening

OMSLAGSBILD:

Foto: H. Forsslund

Frukost vid Sörälven

Forts. Vem har sagt...

Våra gubbar som vi nu bar överst i våra ryggsäckar hade vi inhandlade i Nærbutikken i Elgå.

Dessa gubbar var just av den rätta sorten, det visste vi för vi hade redan provsmakat. Vi hade lagt gubbarna mycket försiktigt övers i ryggsäckarna, med rymd och mjukt underlag.

Vi vet att det är viktigt sedan den sommaren på Gotland då vi hade köpt fyra liter fina jordgubbar på en bondgård och bara lagt ner dem utan omtanke i våra cykelväskor.

Tre mil senare efter en stenig cykelväg kunde vi vid framkomst till stugan i Ljugarn konstatera att "syften var klar!"

Våra norska gubbar skulle förtäras i Norge, hela och inte som sylt, det var bestämt.

Efter en inte alltför lång biltur stannade vi bilen mitt emot Båthusberget.

Visst heter det Båthusberget men något berg i vanlig bemärkelse är det inte, utan ett fint fjäll med en höjd av ca 1100 m med en utsikt som är vårt områdes i särklass vackraste!

(Vi i vår familj räknar även in de närmaste milen på andra sidan gränsen till vårt "närområde").

Ryggsäcken på, - "gubbbhyllan" väntar!

Efter att gått genom ett kulligt moränlandskap, över några blötmyrar, vadat över småbäckar, vinglande tagit oss via en spång över en liten vacker å som förband två sjöar var vi äntligen på väg upp efter fjällbranten.

Halvvägs uppför fjället finns en platt gräs- och ripsklädd solvarm platta med härligaste utsikt.

Det känns som hela världen ligger för våra fötter...

Här har vi rastat många gånger på vår väg upp och fjället runt. Nästan alltid under säsong så har vi rastat här och njutit söta "norskegubbar" nersköjda med härligt kallt källvatten från bäcken nedanför. Därav namnet "gubbbhyllan". (Har alltså inget att göra med att jag brukar rasta här).

Just idag blir det ingen längre vandring upp på fjället eftersom det skall komma folk från Jones El i Idre och byta ut våra element senare på eftermiddagen.

Det känns som hela världen ligger för våra fötter sa E,

- och gjorde en vid gest med armen över den vackra fjälldalen med sina sjöar. Det kanske var att ta i men jag höll naturligtvis med, här är en fantastisk utsikt och den rätta platsen att befria de söta norsk-gubbarna ur sin fångenskap i ryggsäckarna.

Detta var en dag för njutning, både för ögat och gommen!

Vi lät de söta bären ett efter ett sakta smälta i munnen medan vi njöt av den storslagna utsikten.

Det var helt tyst, vindarna sov.

De enda ljud vi hört under vår vandring hit upp var klafset från våra kängor i myren, den lilla åns muntra porlade när vi gick över spången, och förstas ljunpiparens ynkliga och enträgen late i fjällslutningen hela tiden hoppande en bit framför oss vid sidan av stigen i sina försök dra eventuell uppmärksamhet från ungarna som fanns gömda någonstans i riset.

Men även ljunpiparen hade tystnat när den känt sig nöjd med att

"lurat" bort oss tillräckligt långt från boet och ungarna.

Nu sitter vi här och bara njuter, helt ensamma i solen på denna tysta och vackra fjällslutning.

Nej inte riktigt ensamma, vi hade ju hela den otroligt vackra fjällnaturen naturen ovan- och nedanför och omkring oss.

Djuren verkade också vara hemma - om än långt borta på andra sidan sjön. Med kikarens hjälp så kunde man se några renar där nere efter sjökanten. Man kunde se att ägarna till renarna troligen var "fattiglappar".

- Så var det nog, renarna hade nämligen väldigt luggslitna och tufsiga gamla pälsar på sig.

Eller var det kanske så att renarna bara väntade på de nya beställda sommarpälsarna som ännu inte dykt upp.

Jag kom att tänka på en gammal Povel Ramel refräng

- som jag tror gick så här om jag inte minns fel: "Hej på dej naturen och dom andra djuren hoppas ni mår bra".

Och förresten det där med att vi var ensamma var ju lite fel på fler sätt.

Vi har ju varandra E och jag.

E är förresten inte bara min medvandrer på våra naturvandringar utan har varit det även på livets ibland lite krokiga, snåriga och svårgångna stigar, det sedan hon var sjutton och jag var arton år.

Visst har vi rivit oss på taggiga buskar ibland, men sårn läker och med solens hjälp så har eventuella ärr försvunnit.

Men för det mesta är det som nu på fjällslutningen - lugnt, solvarmt och mycket gott!

Visst är livet riktigt, riktigt bra emellanåt!

Jag tycker mig höra en sång inne i mitt huvud.

Det är Arja Saijomaas svenskfinska röst jag tycker mig höra i därinne i minnet.

Jag vill tacka livet

Som gett mig så mycket

Det gav mig lång vandring

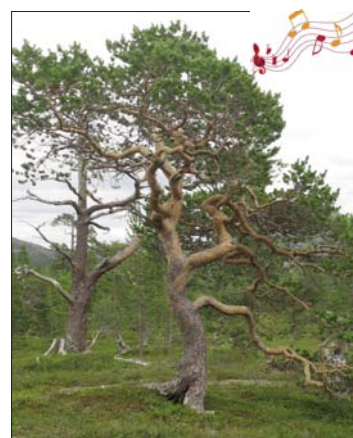
För så trötta fötter

Jag gick genom städer

Genom djupa vatten

Över stränder, berg, i Öknar och på slättland

Hem till ditt hus och dina Gröna ängar

Yes- swing it stubbis...

Om jag inte minns fel så är "Jag vill tacka livet" en översättning av Mikis Theodorakis Gracias a la vida.

Mitt minne är en mystisk del av min hjärna, när man söker efter saker så kan det ofta vara helt omöjligt att hitta rätt, men minnet kan på egen hand leverera saker, utan att jag överhuvudtaget bett om det? Det är en fruktansvärd oordning i mitt bibliotek! Lagringsutrymmet är obegränsat men sökfunktionen saknas.

Vi går stigen tillbaka ner, men tar en liten annan väg.

Vid fjällets fot tar den glesa tallheden vid, vinden vaknar. Det börjar som ett sus, och längst bort börjar trädens grenar komma i rörelse och suset kom allt närmare och det liksom böljade fram och åter och de knotiga fjälltallarna tycks gunga med.

Stanna, säger E, - hör du naturens musik? Och titta på den lilla tallen där borta, den passar på att ta en svängom! Naturen spelar visst upp till dans!

Båthusberget må se hotfullt ut på håll, men där uppe väntar en fullkomlig överraskning.

En krater eller en fjälldal med gröna gräshedar små tjärnar till stor del omgivna av en hög bergskam som för att bevara dess hemliga skönhet.

360° grader skönhet!

I nästa sommarnummer kanske vi tar dig med på en vandring upp och runt Båthusberget. Ett fantastiskt fjäll som en klar dag bjuder dig de mest hänförande vyerna i alla riktningar du kan föreställa dig.

Min sköna får jag lov...

Gränslösa Fjälläventyr

Sverige - Norge

Riksgränsen
mot
NORGE

I samband med att vi i de senaste sommar- och i vinternumren hälsade våra norska grannar tillbaka över gränsen till Sverige efter pandemin, och att vi svenska "äventyrare" åter fick möjligheten att besöka landet där "små äventyr" ibland kan vara lite större, så lovade jag att återkomma med lite tips.

Här kommer sommaräventyr på cykel i Norge som kanske lockar.

Cykling har blivit allt populärare genom åren, både till- och från jobbet, under fritiden, och många av oss kan inte ens låta bli cykeln ens under semestern.

- Och terrängcykling har länge varit populärt, och allt fler fritidsboende och hyresgäster här i Kringelfjorden kommer hit upp med cyklar hängande bakpå bilarna.

Kringelfjordens Skid- & Friluftsförening har i samråd med Samfällighetsföreningen bestämt att vi får cykla på våra leder i skog och mark, men däremot inte cykla i obanad terräng, eftersom vi naturligtvis är rädda om naturen.

Cykeläventyren passerar ibland gränsen
Text & foto: H. Forsslund där inget annat anges

När jag nu sitter och filar på texten till det ultimata cykeläventyret i Norge, dyker det upp ett annat cykelminne.

Det utspelar sig visserligen på svenska sidan, men vid norska gränsen och med en norsk pike inblandad.

Roligt minne av en lite omdömeslös tävling...

Jag stod ute på Lövsågårdens parkering tillsammans med tävlingsdeltagarna som testade mountainbikecyklar inför stundande äventyr. Pip.pip.pip! Min mobiltelefon ringer.

Det var vår vän den norske piken Gedde som brukade hjälpa oss ibland.

Gedde hade hört att vi var i området och som nu undrade om vi behövde – *noen hjelp av en morsom pike?*

Nej inte direkt sa jag. Vi skall ha en mountainbiketävling över Långfjället idag. Du kan ju få låna en cykel och följa med utom tävlan, skojade jag.

Jag skall jag köra gängets packningar till andra sidan hängbron över Grövlans utlopp ur Grövelsjön och resa tältkåtor för natten tillsammans sammen-Micke Andersson, så jag behöver inte cykeln sa jag till Gedde.

– Härligt! Jej er hos dere om 30 minuter, svarade Gedde.

Gedde kom, gänget drog iväg upp mot den halvt snöklädda fjällvärlden. Jag visste vad som väntade dem. Jag vet inte hur mycket cykling det blev?

Man skulle med cykel ta sig över lågfjället bort till Grövelsjön. Fågelvägen bara en mil, fjällvägen – puuh!!!!

Ibland tar terrängcykling bara musten ur en... Foto: H. Forsslund

Leriga, svettiga och totalt utpumpade.

Fem timmar senare när Micke och jag är klara med tältkåtorna och matlagning dyker cyklisterna upp vid hängbron över Grövlan. De är leriga, svettiga och totalt utpumpade.

På väg över hängbron håller plötsligt en av deltagarna sin cykel ut över den brusande älven, med orden:

"Jag vill aldrig se den dj-v någö mer!"

Jag lyckades övermanna honom och rädda cykeln. Vi samlades sedan vid vindskyddet där Micke utpisar oss med Renfilé och bakad potatis nedsköljd med ett glas Savegny-les-Beaune Le Villag.

Norske piker, Dé e grejer dé!

Jag frågar Gedde om hon skall stanna och äta med oss?

– Tack for de, men jej ska sykle tebake tell Lövsågården och hämte bilen min.

När jag såg hennes lusekofte och mörka lockar försvinna över hängbron tittade jag på gruppen som tysta satt och såg länge efter henne.

Jag försökte förstå vad det var jag såg i deras ögon. Om det var beundran. Eller bara hat för att hon på något sätt förringat deras prestation som de genomfört, som de nog tyckte "nästan med livet som insats".

Norske piker, Dé e grejer dé!

(Förlåt min dåliga "norska")

RALLARVEGEN

*BERGENSBANEN räknas som ett av järnvägshistoriens mästerverk,
- och RALLARVEGEN är Nordens häftigaste cykelväg!*

BILD: Geilo.com

Bergensbanen går från Oslo till Bergen på Vestlandet och är drygt 470 kilometer lång. Det låter kanske inte så jättemärkvärdigt, men lägger man till att 100 kilometer av sträckningen går högt över trädgränsen, på mer än 1 000 meters höjd över havet.

Rallarvegens högsta punkt ligger på 1 343 möh med andra ord 69 m högre än man kommer när man tar kabinbanan till Åreskutans topp!

Bild och faktaunderlag i samarbete med Geilo.com

Mountainbike allt populärare under semestern...

Terrängcykling har länge varit populärt, och allt fler fritidsboende och hyresgäster här i Kringelfjorden kommer hit upp med cyklar hängande bakpå bilarna.

Enligt Samfällighetsföreningen och Skid- & Friluftsföreningen är det OK att cykla på våra leder i skog och mark, men däremot inte cykla i obanad terräng eftersom vi är rädda om naturen.

Efter historiken nedan bjuder jag på det troligen bästa cykeläventyret man kan uppleva i Norden.

Vi har cyklat Rallarvegen flera gånger men cykelläventyret i just denna tur är från vårt allra första möte med Rallarvegen.

Att jag valt det cykeläventyret är framförallt beroende på att det var enda gången vi hade tur med vädret, - och dessutom ett riktigt äventyr! (De senare bjöd tyvärr på snöglopp, blåst, regn, blöta cykelväskor och tält.)

RALLARVEGEN HISTORIK

Norska Stortinget beslutade i mars 1894 att en järnvägsförbindelse skulle byggas mellan Oslo (då kallat Christiania) och Bergen.

Sträckan fick snabbt namnet Bergensbanen, och den skulle byggas över det höga berget via Haugastøl och Finse. Men innan anläggningsarbetet kunde påbörjas behövde det byggas byggvägar från Geilo, Flåm och Voss till den sträcka som järnvägen skulle följa, på den tiden var detta ett av de mest krävande järnvägsprojekten i Europa.

Byggvägarna var en av de första stora uppgifterna som måste lösas. Förnödenheter och utrustning måste transporteras från de omgivande byarna upp till de höga bergen.

Hundratals hästtransporter gick dagligen in i fjällen med material och utrustning under den korta sommarsäsongen. I början av 1900-talet var det cirka 2 400 byggnadsarbetare som arbetade på Bergens järnväg. En "Rallare" var benämningen på dessa män, ofta utländska, som arbetade på järnvägen i Norge. Därav namnet Rallarvegen på denna transportled.

Den 27 november 1909 invigdes Bergens järnväg officiellt av kung Haakon.

1894 beslutade det norska riksdagen att en järnvägsförbindelse mellan Bergen och Oslo var nödvändig och valde bergskedjan som delade södra Norge i två delar som övergångsställe. Rallarvegen byggdes mellan Voss, Flåm och Geilo som en transportväg byggd för att stödja byggandet av Bergensbanan.

Allt som behövdes i fråga om förnödenheter och utrustning måste transporteras från byarna upp till de höga bergen med häst och släde på sommaren.

Som mest så var det ca 2400 personer som jobbade ute på fjället. Ett tufft och slitsamt jobb och många allvarliga olyckor hände.

"Rallarvegen, - den ultimata cykelvägen".

Text & Foto: H. Forsslund (där inget annat anges)
Faktatexter - Geilo.com

Rallarvegen kom till under byggnationen av Bergen- banan som invigdes 1909.

Vägen användes som transportväg vid ban- och tunnelarbetet vid bygget av det som anses som en av världens vackraste järnvägssträckningar.

Rallarvegen har flera gånger utsetts till Norges vackraste cykelväg. Det är inte utan anledning,

Rallarvegen är en resa genom mäktig natur, kulturminnen och historia. Rallarvegen byggdes som byggväg för Bergens järnväg i slutet av 1800-talet.

Rallarvegen ingen modern cykelbana minsann

Än idag är Rallarvegen fortfarande unik eftersom den inte har moderniserats eller breddats. Sättet som vägen byggs och underhålls överensstämmer fortfarande med det som var tidstypiskt, och idag kan alla beundra det imponerande arbete som utfördes på murar och broar i början av 1900-talet.

Allt underhåll som görs på vägen nu görs på "gamla sättet", därför är vägen lika unik idag som för 120 år sedan.

Eftersom detta är ett kulturminne kommer delar av sträckan att hålla lägre standard än önskat.

TIPS. Läs "Brobyggarna" av Jan Guillou. Här finns bl.a. en fin beskrivning av hur det gick till vid bygget av Bergensbanan. Bra, intressant, lärorik och spännande bok. Rekommenderas!

RALLARVEGEN

-ett cykeläventyr

Text & Foto: H. Forsslund (där inget annat anges)

Rallarvegen

"En Kämpeupplevelse"

Cykel har varit och är ett av Evas och mina stora intressen sedan länge. Nu när vi passerat den "gyllene medel-åldern" med god marginal så måste man ligga i för att hålla den fysiska hälsan i form. (Den som man hade gratis som 20-åring).

Eva och jag har avverkat hundratals mil härliga mil i norska och svenska fjällvärlden, Portugal och hemma i vårt natursköna Tyresö. Samt från 2003 till dags dato även en cykelvecka på Gotland varje sommar. Så även denna sommar 2023.

I Kringelfjorden var det förr vanligt att vi tog cykeln till Särna eller Idre för att handla, gå på marknad eller besöka Gunnar Bergströms populära onsdagsaktioner på Prästjålet.

Cykelturen till Östomsjöns dag under festveckan i Särna med svalkande bad på vägen har varit en tradition.

Nu är det slut med aktionerna på Prästjålet och som det verkar även slut på Östomsjöns dag. Det har i alla fall inte varit någon Östomsjöns dag på så där fyra fem år.

Vårt allra första möte med Rallarvegen.

För ett antal år sedan när vi alla fall var uppe fyra veckor i sträck i Kringelfjorden så kunde vi väl "offra" några dagar på norska sidan gränsen med cyklarna bakpå bilen tänkte vi.

Kanske kan vi hitta någon häftig cykeltur efter vägen?

Skall man hitta riktigt spännande högfjällscykelning någonstans så borde det väl vara i vårt broderland Norge, eller hur?

Vi gick in på Internet och frågade "farbror Google" som föreslog Geilos Turistbyrås hemsida. geilo.com

Här kunde man bl.a. läsa om...

RALLARVEGEN, - den ultimata cykelturen". Rallarvegen som kom till under byggnationen av Bergen-banan och som invigdes år 1909.

Vägen användes som transportväg vid ban- och tunnelarbetet vid bygget av det som anses som en av världens vackraste järnvägssträckningar.

Rallarvägen är i sin nuvarande sträckning är 80 km lång.

Rekommenderad tur var Hagastøl-Finse-Hallingsheide-Vattnahalsen ner till Flåm vid Aurlandsfjorden.

Det här var vårt allra första cykeläventyr efter Rallarvegen, - så det var inte självklart vad som skulle ingå i packningen.

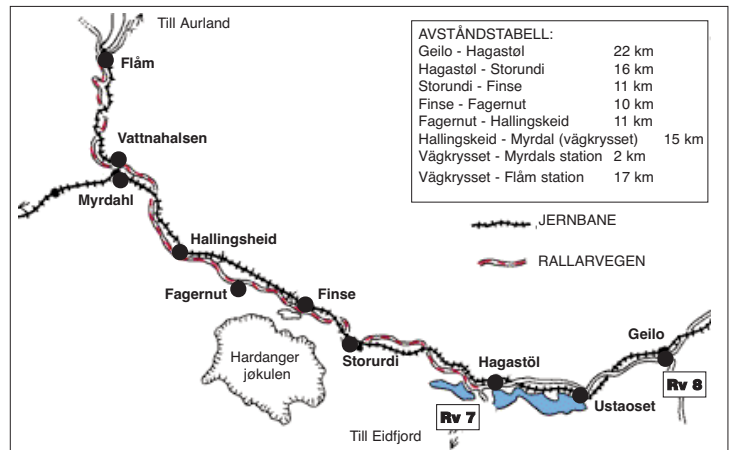
Att jag valt att berätta om just vår första tur efter Rallarvegen beror på att den här turen bjöd på det allra bästa vädret, med över 20 grader varmt och solsken, medan senare turer mest bjudit på regn och snöglapp så blev lite "för mycket äventyr och för lite bilder"!

Vi packade ihop lite lämpliga kläder, samt stormkök, tält, sov-säckar och liggunderlag.

Vi var smarta nog att först provpacka våra cykelväskor innan vi for. Det visade sig att man fick dra ner på en del för att få plats.

Våra cyklar denna gång blev inte vad man skulle önska. Våra mountainbikes stod hemma i Tyresö och surade, så det blev våra gamla cyklar som numera degraderats till "extra-cyklar" och blivit stationerade uppe i Kringelfjorden.

Men vi fick göra som Kajsa Warg en gång sa: "man tager vad man haver".

Sedan bar det iväg från Kringelfjorden över Östby vid Sälén - över norska gränsen och vidare sydväst mot skidorten Geilo. Vi stannade första natten på en campingplats innan Geilo. En trevlig camping vid en älv. Jag har glömt namnet men minns att det var något som innehöll "Djävul" eller "helvete" i namnet, konstigt nog.

Trots namnet var det en trevlig camping med ett litet vattendrag där vi kunde skölja sanden av våra cyklar.

(Tips skaffa överdrag till cyklarna), för det blir en del grusvägar).

Dagen därpå drog vi iväg till Geilo Turistbyrå. Här blev vi lite besvikna. Sträckan mellan Finse-Hallingsheide var avstängd. Det gick inte att ta sig fram p.g.a. för djup snö!!! Lite förvånande då vi var i mitten på juli.

Vi åkte och parkerade bilen mittemot Hagastøls järnvägsstation. Plockade ner våra cyklar och packade cykelväskorna medan ett lätt regn föll och lade lite sordin på äventyrskänslan.

Forts. sid 8

- Äventyret kan börja ...

BILD: Geilo.com

Dag 1. Vi cyklade i regnskurar från Hagastøl på en emellanåt mycket dålig väg belagd med sprängsten.

Vi fick leda cyklarna bitvis. Man höll på att bygga om sträckan till Finse för snabbtåg och använder vägen för att frakta material och fyllnadsmassor, så den biten av Rallarvegen hade tappat en del av sin forna skönhet och snövallarna efter vägen strax före stationen var ett par meter höga.

Att få cykla nästan i höjd med glaciärer är en upplevelse som kan vara svår att hitta efter andra cykelvägar.

Hardangerjøkulen sedd från Rallarvegen

De första turisterna på fjellet var Lord Garvah från England och hans son.

De jagade och fiskade runt Finse i slutet av 1850. Ett antal "lordehytter" och stenbuer kan ses i området.

Efter öppningen av Bergenbanan 1914 blev Finse Fjellstua (Senare Finse Hotell) en tummelplats för dåtidens "jet-set" som bl.a. Prinsen av Wales, Sonja Henie och Fridtjof Nansen m.fl.

Lätt att ta sig hit, och närheten till glaciärer och klimat lockar.

Under 2:a världskriget etablerade tyskarna en hemlig forskningsstation på platsen.

Man testade bl.a. flygmotorer och drivmedel till olika flygplanstyper.

Finse har även använts vid olika filminspelningar genom åren.

Den mest kända är nog **Star Wars II**, där alla vinterscenerna är tagna med Hardangerjøkulen i fonden.

Om ni besöker Finse så missa inte Rallarmuseet. Jätteintressant, här får man klart för sig att det inte var någon dans på rosor att vara rallare.

Vi Lunchade och tog tåget till Hallingsheid.

"Stationen" i Halingsheid var inte mycket till station. Man fick kliva ut på en enkel träplattform inne i ett snöskydd. När vi kom ut ur sken solen på något som påminde om en öde liten "vildawesternby".

När vi kom fram till Finse så låg den vackra sjön Finsevatn till största delen isbelagd fast vi var i juli månad!

FINSE HISTORIK

Finse ligger på 1222 möh

Man har hittat spår efter stenåldersfolk som jagade ren här för 7000 år sedan.

Den mest kända hytten vid Finse är Lordehytta i Foldarskaret.

Den lilla byn Finse med sitt berömda vildmarkshotell "Finse 1222" kom till när Bergenbanan skulle byggas.

Platsen valdes för att det var den plattaste platsen efter vägen över högfjället.

1914 Byggdes här i Finse Norges första inomhusskridskobana/ishall. Tyvärr finns inget spår av ishallen kvar i dag.

Finse har använts och används än i dag för utprovning och tester av polarutrustning inför olika expeditioner.

Den enkla tågstationen med sin träplattform gjorde sitt till.

Snö och vatten överallt. Svårt att hitta någon plats att sätta upp tältet på.

Efter att travat runt en halvtimme så hittade vi en något sänkt torr fläck att campa på.

Vi satt upp tältet på den någorlunda torra

Snö och vatten överallt. Svårt att hitta någon plats att sätta upp tältet på.

fläck vi hittade och tände Trangian. Snart doftade det stekt svensk Falukorv.

Dags för undersöka den något udda tågstationen lite närmare.

Vi gick upp till konstruktionen av betong och brädor som skulle föreställa station för att ringa.

På trappan satt en norrman som väntade på tåget till Finse, för att precis som vi komma undan snömassorna, men han hade inget tält så han tänkte sig vidare ner till Flåm och en varm stuga då det var fullt i turistföreningens turishytte.

Vi gick in i Turistföreningens självbetjeningshytte

Här vi träffade en kvinna som var tillsyningsman på stället. Hon berättade att det kommit en fransman med mycket packning cyklande från Finse dagen innan. De två milen hade tagit fem timmar och han var helt slut! - Men han hade fixat det - och det hade varit en jätteupplevelse.

Vid kvällskaffet såg vi upp mot stationen och norrman som fortfarande satt på trappan och väntade. Då kom tåget – och gick förbi! (Stopp i Hallingsheid måste bokas i förväg och stoppet får ta max 2 min). 30 minuter senare (ca kl. 21.00) kom norrman cyklande förbi oss på väg mot Finse! Minst sagt tufft!

HISTORIK

Hallingsheid "Station"

Stationen ligger på 1110 m höjd och är skyddad under ett lavinskydd.

Den öppnade samtidigt som den centrala delen av linjen 10 juni 1908 och förblev bebodd ända fram till 1982. Stationen ligger på Hardangervidda-platån i ett obebott område och enda vägförbindelsen är den gamla smala arbetsvägen, Rallarvegen som kom till under järnvägsbygget.

Stationen används idag främst av vandrare, cykelturister och klättrare. Den ursprungliga passagerarbyggnaden designades av Paul Due, som använde samma byggnadsplan som för fyra andra bergstationer på linjen.

Lavintunneln tog eld fem gånger. Bränderna 1948, 1953 och 2008 orsakade endast mindre skador på tunneln.

Branden 1960 gick hårt åt tunneln. Av passagerarbyggnaden och större delen av stationen blev bara aska.

Under den sista branden, 2011 fastnade ett BM73-tåg (snabbtåg) i tunneln. Både tåget och det 200 meter långa snöskyddet förstördes och 250 personer fick evakueras.

Vägen ned efter Klevaljuvet var otroligt vacker. Nedan: Kleva bru

Dag 2.

Bjöd på en strålende solig morgon och en iskall tvagnings.

Luften var krispig och frisk med en svag doft av T-sprit från det puttrande Trangiaköket.

Medan tevattnet kokade rev vi ner tältet och packade ihop sovsäckarna. Frukosten var inhandlad i Geilo och bestod av knekkebröd vildrenspölse och getost från Gulbrandsdalen.

Getosten och knekkebrödet var helt ok, men den kolsvarta vildrenspölsen var lite väl hård- och "vild" för vår smak! Mätta och lite upprymda packade vi våra sadelväsor och hängde på våra järnhästar som nu lätt skulle ta oss ner 1110 höjdmeter till Flåm vid Aurlandsfjorden.

Vägen ned efter det ibland tränga Klevaljuvet var otroligt vacker

- och vi var tvungna att stanna nästan var hundra meter för att njuta av utsikten och fotografera.

Om vägen uppe på glaciernivå var spännande och vacker, så bjöds det nu på en helt otrolig cykling där den smala vägen slingrar sig, eller snarare skär sig genom ett helt otroligt landskap med smala pass med forsar, bäckar och vattenfall som våra ständiga följeslagare.

Den vackra Klevabron inbjuder till rast med förundran och vördnad över naturens skönhet och storhet!

Efter någon timme blev naturen grönare och grönare.

Plötsligt dyker en oväntat skylt upp, "Myrdals station"?

Myrdals Station en riktig tågstation mitt ute i ödemarken, kan det vara riktigt? Jo då, stationen finns här, men endast som omlastningsstation till den berömda Flåmsbanan, som snirklar sig hit upp från Flåm, det skulle vi upptäcka på tillbakavägen.

Forts. sid 11

Välkommen till den vänliga butiken

Missa inte våra veckoerbjudanden

Frukt & Grönt

Fräsch frukt och grönt hela året.
Naturligtvis med årstidsanpassning på primörerna.

Här hittar du

Stor sortering på LIVS & HUSGERÅD

CHARKAVDELNING med grillat

SMÖRGÅSTÅRTOR på beställning

LOKALA VILT & GETprodukter

FJÄLLRÖDING fryst

EGET BUTIKSBAGERI med CAFÉ

TÅRTOR på beställning

SNITTBLOMMOR & KRUKVÄXTER

Vi är ombud för:

Se veckans erbjudande på hemsidan...

ica.se/idrebua • Vi finns även på Facebook

IDRE BUA Tel. 0253-200 03

Hos oss bunkrar du upp för
fjällvandring och utflykt

Välkommen till vår butik online!
Ett lättare sätt att handla smart!

Välkommen till ICAS e-handel

Ett lättare sätt att handla smart!

Gå in på vår hemsida och registrera dig och börja handla.
En videofilm visar vi hur du enkelt kommer igång...

Vi ses på: ica.se/idrebua

Trevlig Sommar

önskar

Vi på IdreBua

Nybakt bröd varje dag

I vårt butiksbageri bakar vi varje dag
gott mat- och kaffebröd

Kafeteria

Stanna gärna och ta en fika med gott kaffe
och nybakat bröd eller en god lunchmacka

Färdiga lunchsallader från ICA

Vi har flera fräscha sallader att välja på
— take away —

Nytt för i år

Till sommaren kommer vi att öppna Självscanning
och snabbkassor i butiken

ÖPPETTIDER

Mån-Lör 8-20 • Sön 11-20

Välkomna till

ICA
Supermarket

Idre Bua

Mikael och Marie med personal

OVAN: Slyngevegen med sina 21 branta, snäva och steniga slynger ner mot Barekvam.
NEDAN: Den brusande ån har delvis bytt fil och passerade över vägen.

"Slyngevägen" bjöd på lite för mycket äventyr!

Från Myrdalskorset och ner mot Flåmsdalen bjöds det på en brant "Slyngeveg" som svingar sig otroligt brant i hårnålskurvor ner mot dalen. Vägen var stenig och otroligt brant och min hastighet låg väl bara på ett par km i timmen, men hastigheten var ändå för hög!

Precis innan en hårnålskurva händer det! Jag kör framhjulet i en större sten i det lösa gruset.

Lutningen gjorde att trots att jag inte hade någon fart så slog cykeln helt slog runt i färdriktningen med packning och allt. Hjälmén räddade huvudet i kullerbyttan, men det var tungt och gjorde ont att få cykeln och all packning över mig.

Jag skrapade mig ordentligt och slog upp ett hål nästan intill benet under ena knät.

Efter lite vila, sårtvättning och omplåstring gick färden vidare

Längre ner hade en liten brusande å bräddat och bestämt sig för att delvis byta fil och passera över vägen.

Eva som cyklade först tänkte inte på att vägen kunde vara bortspolad under vattnet, och att det kunde vara en djupt. Hon trodde att det bara cyklade igenom vattnet.

Detta slutade naturligtvis illa, vägen var bortspolad och Eva stöp med packning och allt ner i vattnet.

Eva hade tur och kom undan med sträckning i armen men blev dyngsur, precis som packväskor och sovsäck som gjorde blöta spår efter vägen den närmaste kilometern.

Slyngevegen med sina 21 branta, snäva och steniga slynger ner mot Barekvam var lite jobbig.

Inte härlig utförsåkning som vi tänkt. Brant och slitlagergruset helt bortspolat på sina ställen. (Här gick det mesta av våra nya bromsbackar).

Nere i vackra Flåmsdalen nära Barekvam stannade vi efter älven - lunchade, badade kroppar och "badade" sår - i nästan tropisk hetta!

Sedan var det bara finlir ner till Aurlandsfjorden och det turistiska Flåm med sin restaurangvagn som just här gör ordet restaurangvagn eller snarare restaurangvagnar extra rättvisa då det här fanns både restaurangvagn och kafévagn.

Flåmsbanan uppe vid Myrdal.
Bild: geilo.com

Missade vi bästa biten?

Vi tog en is i solen och trots att vi var lite trötta och slitna, kände vi mersmak efter alla häftiga upplevelser. Kände att vi var lite besvikna att vi inte cyklat hela vägen, utan missat biten mellan Finse och Hallingsheid.

Funderingar om hur den just sträckan såg ut skulle antagligen störa oss framöver.

Missade vi bästa biten, eller?

Bestämt och klart vi måste försöka cykla även den avstängda biten - mellan Hallingsheid och Finse. Kunde fransmannen så kan vi!

Vi bestämde oss för att ta nästa tåg upp igen. Att få cyklarna med upp till Myrdals station skulle gå "grejt", sa mannen vid stationen, men tåget mot Oslo (och Hallingsheid) tog inga cyklar!

Den yngsta av killarna bland banpersonalen såg att vi blev besvikna. Sedan sken han upp och sa att han kanske kunde fixa detta ändå genom att ringa direkt till tågföraren på tåget från Bergen, och höra om han inte kunde ta med våra cyklar och sedan göra ett kort stopp i Hallingsheid så vi kom av.

Jo då, det skulle gå bra om vi lovade att klara av att få ut cyklar och packning "inom två minuter" på Hallingsheid.

Så satt vi då på den världsberömda Flåmsbanan.

Vi hade hört att banan skulle vara en av de tio bästa tågresorna i världen. Lite besvikna blev vi ändå. Visst var det emellanåt fantastisk utsikt och vi såg forsar, älvar och små gårdar som man inte fattade att någon kunde skulle kunna bo, men man såg också väldigt mycket ut mot svarta tunnelväggar!

Vi fick lyssnade på en förinspelad röst som berättade om vad vi skulle ha sett - om vi hade varit på utsidan berget. Nä, nu var jag orättvis och läst broschyren vi fick nere Flåm dåligt.

När vi uppe i Myrdal står och väntar på Oslotåget mot Hallingsheid och Finse så tittade jag i broschyren igen. Den 20 km långa bandelen mellan Flåm och Myrdal gick faktiskt genom hela 20 tunnlar, varav en av tunnarna gjorde en 180 graders sväng "inne" i berget vilket måste vara en höjdare i ingenjörskonst! Dessutom klättrade tåget hela 867 höjdmeter på sträckan!

Forts. sid 12

Flåmsbanan ett imponerande stycke ingenjörskonst...
FOTO: Sverre Hjørnevik /Norwaysbest.com

Forts. Rallarvegen...

På ett ställe stannade tåget till och vi fick gå ut på en tråperrong - i det halvöppna snöskyddet. Utanför dånade en av de mäktigaste forsar vi sett. Kjosfossen hette fors, det fick i höra genom den automatiska högtalarguiden.

Kjosfossen skulle också vara en av Norges mest berömda forsar med en total fallhöjd på totalt 225 meter på en 700 meter lång sträcka.

(Säg inget till Njupeskar).

Oslo-tåget dök upp på avsedd tid

- och en i personalen på Myrdal visade var vi skulle ställa cyklarna ombord och var vi själva skulle sitta för blixtnövern vid avlastningen i Hallingsheid. Två minuter är inte så lång tid att lasta av oss själva, packningen och cyklar!

Bergensbanen sträckan Myrdal - Hagastøl

- är ju även den berömd för sin vackra sträckning. Men man får passa på att njuta när tåget emellanåt tittar ut ur tunnlar och snöskydd. Annars var utsikten begränsad till det flimrade till mellan spjälorna i snöskydden. Vyer som hackade sig ojämnt fram som en gammal trasig stumfilm på ett minst sagt schizofrent sätt!

Vi hann kasta ut vår packning och cyklar inom de utlovade 2 minuterna på Hallingsheid.

Vidare i riktning mot Finse

Då det bara var tidig eftermiddag och solen stod högt, och det var säkert 25 grader i solen, så cyklade vi vidare några km. mot Finse. Stannande till för övernattnings medan det ännu fanns några snöfria fläckar kvar. Reste tält, åt middag och klättrade upp för ett litet berg som hade lite slingor av barmark för att sitta och njuta av solnedgången. Om dagen bjöd värme så bjöd natten på motsatsen. Brrrr!

Reste tält och åt middag...

Dag 3.

Även denna dag började solig och än kall.

Efter ca 1 km försvann vägen i det första snöfältet.

(Vi drog cyklarna i snö i ca 7 km). Den kalla natten hade gjort snön rätt hård och vi tyckte inte att det var några större problem. En och annan nedtramp till låret blev det naturligtvis och i bland fick vi hjälpas åt med en cykel i taget där det var för brant.

Kjosfossen

Spårsnö

Vi slapp i alla fall problemet att hitta någorlunda rätt vägsträckning då det var flera som "cyklat" före oss.

Landskapet var besynnerligt.

Isbelagda sjöar - det var i alla fall början på juli!

Fjäll och dalar som var snötäckta till 90 %. Samtidigt som det fanns bara fläckar med ett överdåd av blommor som purpurbräcka, fjällsippa, polarull, fjällmaskros, smörblommor och ormbunkar på sidor som vätte mot syd.

Vilken växtkraft!

Snön kanske bara varit borta en vecka och ändå hade växterna kommit så här långt.

Förvånande nog hade vi egentligen inga jätteproblem utan det var bara att lunka på. Ja, just lunka på för någon cykling de närmaste två kilometrarna blev det inte!

Nära något som jag tror hette "Langhellervannet" blev det dock lite obehagligt.

Man fick dra cyklarna efter en hög brant som slutade ner mot en isbelagd sjö. Närmast nere vid sjökanten var det hög isvalk och utanför den gick sjön öppen ca. halvmeter innan isen tog vid.

Ramlade man här kanade man helt säkert ner i det iskalla vattnet och sen fanns det nog inte någon möjlighet att ta sig upp utan rep.

Vid Grjotrust kom vi fram till en öppning i ett långt snöskydd.

En lite svårsläst skylt uppmanade oss: "Stop her, lyss om toget kommer".

Vi hörde inget annalkande tåg så vi gick in.

Möttes av en flera meter hög snödriva. Det visade sig att denna del av banan var nedlagd och snön hade på något

Flåmsbanen - sammanfattning

Flåmsbanen går mellan högfjällsstationen Myrdal 865 öh. ner till Flåm vid Aurlandsfjorden med en fallhöjd på 225 m.

National Geographic Traveler Magazine har utsett Flåmsbanan till en av de 10 bästa tågresorna i Europa, medan Lonely Planet Traveler utsett Flåmsbanen till världens bästa tågresa.

Flåmsbanen är en av världens brantaste järnvägslinjer på normal-spår och nästan 80 % av banan ligger i 55 % lutning.

Flåmsbanen är 20 km lång och har 20 tunnlar. I Vendeltunneln går banan in och ut ur berget och gör på ett ställe en 180 graders sväng och vilket är ett imponerande stycke ingenjörskonst.

Arbetet med Flåmsbanen påbörjades 1923 och invigdes 1940. Anledningen var att man ville få en anslutning med Bergensbanan.

Källa: Flåmsbanemuseet,

konstigt sätt nästan lyckats fylla upp hela det kilometerlånga snöskyddet.

Detta trots att det saknade större öppningar och gick från tunnelöppning till tunnelöppning. Antagligen många års drevsnö genom springorna och som aldrig smälte undan.

Just här vid själva genomgången var det lite mindre snö.

Vi fastnade i några konstiga stålvaror som vi fick lyfta cyklarna över. Vi förstod senare att det var den gamla högsprängningsledningen till tåget.

Forts. sid 13

Lena's

Mat
lagad med
kärlek

KÖK & BAR, SÄRNA

DAGENS LUNCH

Mån-fre 11-14.30

Svensk husmanskost & stor salladsbuffe i mysig herrgårdsmiljö med fantastiskt utsikt!

À LA CARTE, PIZZA & FULLSTÄNDIGA RÄTTIGHETER!

Vecka 24-32 kl. 11-22

Middagar, Konferenser, Släktträffar,
Matlådor, Smörgåstårter, Catering mm.

Boka hos oss!

Vi erbjuder även transport till och från restaurangen.

Välkomna önskar
Lena med personal!
Tel. 070-333 53 59

f

Särna Camping

sarnacamping.se

"Stop her, lyss om toget kommer..."

I snöskyddet var det fullt med snö - Här har vi lyckats tagit oss upp, över, och igenom.

Vi rastade på trappan till det vackra banvaktarbostället.

Sedan drog vi cyklarna mot Fagernut där det satt ett litet anslag om "waffler med seterrømme og kaffe".

Vi kände på dörren men det var låst. Besvikna drog vi cyklarna upp mot vägen igen, då ser vi en kvinna som viftar med armarna nere vid stugan. Vi tar oss ner till stugan igen.

Jo, hon kunde ordna med kaffe og waffler. Kvinnan berättade att hon vandrat upp till Fagernut från Finse dagen innan men serveringen hade inte kommit igång riktigt på grund av det svåra snöläget. Hon skulle få förnödenheter uppkörda med fyrhjuling från Finse under dagen.

Vi blev inbjudna i den mysiga banvaktarstugan och serverades gott kaffe med norska waffler.

(Inte att förväxla med fraswåfflor) och sur seterrømme därtill samt en härlig pratstund med denne Bergensiske lärerrinne.

Innan vi lämnade det gamla banvaktarbostället så måste vi pröva det ultimata fortskaffningsmedlet här efter Bergenbanen.

Fast då blir det troligen mycket "Stop, lyss om toget kommer!"

Styrka till kropp och själ sträva- de vi vidare över snön mot Finse - och var ganska snart på vägens högsta höjd, Fagervatn på 1343 möh.

Strax före Slirå mötte vi fyrhjulingen släntrande på snön.

Vi såg sedan att man försökt ta sig fram med en liten släpvagn men kört fast och måst lasta om godset på fyrhjulingen och köra i omgångar.

Forts. sid 14

Lomkällan

Särna skogs- & försvarsmuseum

- En spännande mötesplats för alla åldrar

3 km norr om Särna, strax före avfarten till Njupekär - Sveriges högsta vattenfall

Besök vårt friluftsmuseum som visar miljöer för skogsarbetare från förr eller besök försvarsskansen från 2:a världskriget.

Ta gärna en fikapaus i vårt café.

Där serveras fräsiga våfflor, smörgåsar, langos, bakad potatis, hembakat kaffebröd. Köp gärna med en kaffekorg på din runda...

Möt Stor-Per Svenska

(Längd 212 cm • Vikt 135 • Skostorlek 54 • Ringfinger ø 32 mm)

Sveriges starkaste man, och andra spännande människor från förr.

Välkomna till:

- fjällskogens, forsarnas, skogshuggarnas och flottarnas spännande värld!

Öppet varje dag:

Juni 11-16 • juli & aug 11-17
September 11-16

För mer info:

Gå in på Facebook och vår hemsida (Se nedan).

Välkomna

GILLA OSS PÅ FACEBOOK

- Här lägger vi ut nyheter och planerade aktiviteter

www.facebook.com/lomkallan

www.sarnahembyggsforening.se

Möt Stor-Per
Sveriges starkaste man

Sommarens utställningar

När järnvägen kom till byn • Särna Hedlund, skidlegendaren

Beredskapstiden, på gränsen till kriget

Nytt för i år:

I år hittar du Oskar Björklunds Stuga på en ny mera lättåtkomlig plats. Här kan du ta del och förundras av ett spännande livsöde. Oskar Björklund. "Eremiten", trappern, vinbyggaren mm. som bodde ensam i en liten koja knapp större än en lekstuga ute i skogen 17 kilometer söder om Särna.

Välkomna att uppleva Lomkällan i sommar!

Forts. Rallarvegen...

Sedan dröjde det inte länge för än vi kunde ana Finse långt bort.
Nu dök även vägbanan fram igen. Vi hade redan tidigare sett att man lagt ut mörk grus ovanpå snön för att hjälpa solen med snösmältningen och här hade det gjort verkan. Skönt att åter grensla våra järnhästar.

Överallt forsade kristallklart vatten i strida strömmar ner från bergen. Ja, här var det inte tal om vattenransoner, varken nu eller senare.

Ett överflöd av rent vatten, - en lyx som inte ens Emiren av Qatar kan köpa!

Hardangerjøkulen hade vi sett ett långt tag.

Ett par kilometer före Finse tog cyklingen och vägen helt plötsligt slut vid en två meter hög och brant snödriva. Det blev litet knepigt med lyft/släp upp på snön, men med cyklarna för sig och packningarna för sig så fixade det sig. (Idag nu när vi är lite äldre hade det nog varit tuffare).

När vi kom upp på snön mötte vi fem japaner på väg mot Hallingsheid.

De frågade om vägen var framkomlig och hur lång tid det tog. Jag berättade om framkomligheten och efter en titt på mitt armbandsur kunde jag glädja dem åt att de bara hade max tre timmars färd framför sig. (De tyckte nog att det blev tre långa timmar eftersom det visade sig att batteriet i min armbandsklocka var på upphållningen och gick två timmar efter!)

Nu gick luften ur!

Väl tillbaka i Finse åt vi tomatosoppa på fjällhotellet och gav oss sedan iväg på sista etappen ner mot Haugastøl.

Precis som på cyklingen mot Finse så började det regna ihärdigt. Eva körde på en vass sten och fick "pyspunktering" på bakhjulet. Jag hade ingen lust att laga slangen i regnväddret utan vi fick pumpa minst varje kilometer.

- Rallarvegen, ett kämpeäventyr...

Allt du behöver veta om Rallarvegen
- hittar du på: **Geilo.com**

BILD: Geilo.com

Överallt forsade kristallklart vatten i strida strömmar ner från bergen.
Ett överflöd av rent vatten, - en lyx som inte ens Emiren av Qatar kan köpa!

"Kilometrarna" blev dessvärre bara kortare och kortare och sista hundra metrarna till parkeringen i Haugastøl gav vi upp och gick istället.

Detta var ett av våra härligaste fjällcykeläventyr.

Vi har faktiskt cyklat Rallarvegen senare. Då har det inte varit 25 grader varmt. Utan bara några få plusgrader och snöglapp i stället! Med tanke på den globala uppvärmningen så kanske man räkna med varmare somrar och mindre snö fram i juli.

Men på vårt cykeläventyr efter Rallarvegen så var snön en trevlig del av äventyret!

Vi var enormt glada att vi tog den "missade" biten mellan Hallingsheid och Finse på tillbaka vägen, istället för tåget. - Det blev en extra knorr på ett helt fantastiskt cykeläventyr!

Tur att denna tur finns!

Och det är helt ok att ta med barn och barnbarn från ca 10 år och uppåt på turen om man väljer att cykla uppifrån och ner. Och tar tåget tillbaka. Glöm inte ta med cyklarna upp till Kringlan i sommar.

Även här uppe i Norra Dalarna finns massor med härliga cykelvägar.

Go tur önskar
Hans

BILD: Geilo.com

ÖPPETTIDER: mån-fre 7-16
Telefon: 0253-230 90
Adress: Ljunghemsv 4, 797 92 Idre

**Lokal entreprenör
eller privatperson?**

Hos oss kan alla hyra byggmaskiner!
Välkommen in - så snackar vi byggprojekt.

RENOVERING NYBYGGGNATION OMBYGGGNATION TILLBYGGGNATION MATTLÄGGARE LÖSULLSISOLERING

Välkommen
med din
förfrågan!

Fredrik & Morgan
Bygg AB

SÄRNA - IDRE

073-984 84 01 • 073-500 70 89 • fmbyggab.se

Att inte längre få vara den betydelsefulla, viktiga och uppskattade person som man själv upplevt, eller i alla fall inbillat sig att man är. Det kan vara ett problem som drabbar både pappor, farfäder och morfäder någon gång!

Mammor är ju som bekant alltid älskade, även i sin roll som farmor och mormor. Många män och inte minst vi "gubbar" kommer förr eller senare till självinsikt när det gäller vår egen betydelse för världssamfundet.

Jag hittade en fantastiskt bra beskrivning på ovanstående fenomen i Tove Janssons bok **"PAPPAN OCH HAVET"** som jag gärna vill dela med mig av:

En obestämd eftermiddag i slutet av augusti gick en pappa omkring i sin trädgård och kände sig onödig.

Han visste inte vad han skulle göra av sig, för allt som fanns att göra var redan gjort eller så var det någon annan som höll på med det.

Hans huvud var fullt av tankar som inte fick plats. Här är allting för stort, eller så är det jag som är för liten, tänkte han.

Hettan låg och jäste här inne i dalen, allting var orörligt och tyst och lite dammigt. Det var månaden för stora skogseldar och stor försiktighet.

Han hade varnat sin familj. Gång på gång hade pappan förklarat hur försiktig man måste vara i augusti. Han hade beskrivit den brinnande dalen, dånet, de glödande stammarna, elden som kryper under mossan. Lysande pelare av eld som kastar sig upp mot natthimlen! Vågor av eld som brusar fram över dalens sidor och vidare mot sjön...

Och kastar sig fräsande i havet, avslutade pappan med dyster tillfredsställelse. Allt är svart, allt har brunnit upp.

Ett väldigt ansvar vilar över minsta knytt, varenda litet skruvt som har tillgång till tändstickor!

Familjen upphörde att syssla och sa: Javisst ja. Jaja. Sen fortsatte de igen.

De sysslade alltid och Pappan talade alltid om skogseldar i augusti.

Pappan gick upp på verandan. Tassarna fastnade som vanligt i golvfer-nissan, det hördes små knäppande ljud hela vägen uppför trappan och fram till korgstolen. Svansen fastnade också, det kändes som någon drog i den.

Det var hemskt länge sedan han byggde verandan och den borde absolut lackeras om.

Det är något särskilt med ett nytt golv som man målar med bred pensel och glänsande fernissa, familjen får gå bakvägen och hålla sig undan.

Tills JAG släpper in dem och säger, var så god. Er nya veranda...

- Men det är för hett idag, får bli en annan gång.

Pappan kände hur sömnen kom krypande, drog ner hatten och gömde sig i sömn.

Pappa, sa mumintrollet. Vakna. Vi har släckt en skogseld!

Nu satt båda tassarna fast i golvfer-nissan. Pappan ryckte loss dem med en stark känsla av olust och orättvisa. Vad talar du om? sa han.

En riktig liten skogseld! berättade Mumintrollet. Just bakom tobakslandet. Det brann i mossan, mamma sa att det kunde vara en gnista ur skorstenen...

Pappan störtade upp ur korgstolen, på en sekund var han en pappa av väldig handlingskraft. Hans hatt rullade nedför trappan.

- Den är släckt, skrek Mumintrollet efter honom. Vi släckte den med det-samma.

Pappan tvärstannade. - Har ni släckt den **utan** mig? skrek han.

Varför sa ingen någonting till mig?

Ni lät mig bara sova och sa ingenting!

- Älskling, sa mamman ur köksfönstret. Vi tyckte det var onödigt att väcka dig. Det var en alldeles liten eld, det bara rykte litet. Jag råkade gå förbi med vattenhinkarna så det var bara att skvimpa ut en skvätt i förbifarten...

I förbifarten! ropade pappan. Bara att skvimpa! Skvimpa, ett sant ord! Och att lämna eldhärden obebakad! Var är den? Var är den?

Mamman släppte allt hon höll på med och tassade före mot tobakslandet, Mumintrollet stod kvar på verandan och stirrade. Den svarta fläcken i mossan var mycket liten.

Man tror kanske, sa pappan slutligen långsamt, att en sådan här fläck är ofarlig. Långt därifrån. Det kan fortsätta brinna under mossan, förstår du. I marken. Det kan ta timmar, till och med dagar, och så - plötsligt - voff! slår elden upp på ett alldeles nytt ställe. Förstår du?

Ja älskling svarade mamman.

Därför stannar jag här, fortsatte pappan och rotade trumpet i mossan. JAG vaktar den. Jag vaktar hela natten om det behövs.

Tror du verkligen, började mamman. Sen sa hon:

Jo, det är snällt av dig. Man vet aldrig med mossan.

Pappan satt hela eftermiddagen och vaktade den svarta fläcken. Han rev upp mossan på ett stort stycke runt omkring den. Han ville inte heller komma in till middagen. Han ville vara sårad.

Tror du han stannar där hela natten? frågade Mumintrollet. Det kan nog hända, sa mamman.

Om man är arg så är man arg, konstaterade Lilla My. Man skall vara arg ibland, varenda knytt har rätt att vara ilsket. Men han är det på fel sätt, han blåser inte ut någonting, han drar i sig.

Kära barn, sa mamman. Pappa vet nog bäst själv. Det tror jag inte, sa Lilla My uppriktigt. Han vet inte alls. Vet ni?

Inte riktigt, medgav mamman.

Detta drama med stor igenkännings potential för många av oss (både pappor och mammor) är saxat ur **"Pappan och havet"** av Tove Jansson.

En fantastisk bok som nästan är mer för vuxna än barn. Jag köpte den själv till i julkapp till mamman i vårt hus.

I Tove Janssons värld finns många personligheter som på ett mycket humoristiskt sätt, var och en för sig, visar särdrag hos folk och vänner vi har runtomkring oss, och kanske oss själva.

Jag rekommenderar på det varmaste att ni köper boken "Pappan och havet".

Visst kan ni läsa dem för barnen, men den lämpar sig väl för högläsning framför brasan i stugan för hela familjen när kvällarna blir mörka eller regnet öser ner.

Jag personligen känner igen mig, speciellt de inledande raderna.

Nej, faktiskt är inte allt redan gjort, även om Muminpappan trodde det.

Och det finns säkert någon som uppskattar oss, vi kanske bara är så självupptagna att vi inte märker det? Och det är så lätt att skjuta saker som faktiskt finns att göra på framtiden.

Vi får ta tag i de planer som vi säkert har, men skjutit på framtiden så länge att vi nästan glömt bort dem. Det finns också mycket vi kan jobba på i vår egen lila värld för att skydda vår natur och miljö för framtiden i den stora världen.

Och komihåg, - framtiden börjar precis just nu! Inte i morgon, övermorgon eller om en vecka, en månad, utan precis nu när du läser dessa rader.

Det vet en mig mycket närstående farfar, att har man barnbarn då finns det mycket roligt att göra i framtiden.

Att få höra "Nu är vi på äventyr, visst farfar?"

- Det är en föryngrings- och vitalitetskur som fungerar till skillnaden från bad i ungdomens källa.

Något som jag testade tre år i rad på Azorerna utan större framgång.

Något som alla som känner mig kan intyga. Resultatet blev bara att när man klev upp ur den heta källan så såg huden ännu rynkigare ut, och dessutom luktade man ruttna ägg!

Lukten har förhoppningsvis gått bort, rynkorna har det inte!

Framtiden var bättre förr! Men livet är fortfarande ett äventyr...

Hans

Skriet i vildmarken!

I augusti förra sommaren så ekade ett skrik av verklig dödsångest över Stugbydalen och Kringelfjorden. Text: H Forsslund

I augusti förra sommaren så hördes ett skrik av verklig dödsångest över Stugbydalen i Kringelfjorden.

Och där satt vi på altanen och drack eftermiddagskaffe, så att säga på första åskådarpåset om att en avrättning var tänkt att ske denna i övrigt lugna, soliga och varma augustidag.

Det var den här eftermiddagen vi insåg att man inte behövde gå tillbaka till Jack Londons Alaska och hans berömda bok för att få uppleva "Skriet från vildmarken".

Men vi tar det från början...

Kvällen innan denna fruktansvärda dramatik utspelades så tog min dotter Lina en eftermiddagspromenad i den "exotiska" stugbydalen nedanför vår lilla stuga.

På dalens östsidan reser sig en "vild" ås. Här syns emellanåt älg, ren, räv och även Kerstin Backs katt. Tullitussa har enligt uppgift sets smyga omkring här vid ett flertal tillfällen.

Lina tänkte att hon skulle våga sig längre ut i "vildmarken" denna dag, hon klättrade upp för åsen på andra sidan dalen.

Vädet var gott och det var fortfarande dag så det skulle nog inte vara farligt på något sätt, trodde hon.

Väl uppe på åsen så förmörkas plötsligt himlen,

- och något jättelikt passerar helt ljudlöst över henne mellan tallstammarna. Lina skyndar förstås hem till mor och far och berättar att det finns något stort och läskigt uppe på åsen på andra sidan dalen.

Även ynkligt gnällande höga läten hade hörts upifrån åsen hela dagen. Så efter middagen (som bestod av nyfångad abborre som far och dotter gemensamt dragit ur Älvrosfjorden).

I skymningen smög mor och dotter sig ner i Stugbydalen för att försöka lösa mysteriet.

Plötsligt kände de sig iakttagna!

De följde stigen mot Brasudden. Plötsligt kände de sig iakttagna och tittade upp och där sitter ett stort spökdjur och iakttar dem helt tyst. Även de gnällande lätena hade tystnat.

Här gäller att dokumentera, fram med telefonen, *click*. OJ, där satt även två ungar nästan lika stora som mamman, *click*. Hem och konsultera farbror Google som hälsade att:

Lappuggla (*Strix nebulosa*) är en uggle som är nästan lika stor som berguven. Den förekommer i tajga i norra Nordamerika, norra Europa och Asien.

Arten tros öka globalt och IUCN kategoriserar beståndet som livskraftigt. I Sverige är den dock så pass fåtalig att den klassas som sårbar.

Lappugglan är en av världens största ugglor.

Längden är 60–70 cm och vingspannet 135–160 cm. Den har mycket stora och karakteristiska askgrå ringar runt ögonen.

Tillbaka till där den här historien egentligen började.

Vi satt alltså där på altanen och drack eftermiddagskaffe och Kurre försökte som vanligt att ta sig in i fågelmattan i form av en rund ståltråds bur. Kurre lyckas alltid, fast med besvär klämma sig in och klämma i sig solrosfröna. Kurre gör täta turer till och från "fågelburen" vissa tider på dagen. Nu var just en sådan tid.

Plötsligt hördes ett gällt hjärtskärande skrik, ett skrik som inrymde all dödsskräck man kan tänka sig!

Vi tittar upp ser ett par jättevingar helt tyst sveper in mot en tall bara 10 meter i från verandan.

Det var Kurre som skrek samtidigt som han snabbt kastade sig in i liten yvig björk som stod intill.

Ugglan tvärvände och försvann.

Det gjorde inte kurre. Han satt minst en timme helt orörlig hopkrupen inne i björkbuskaget.

Det var första gången vi hörde något annat än tjick, tjick från en ekorre. Kurre dödsskrik var otroligt högt, vi kunde inte förstå hur ett så litet djur kunde låta så!

Varför gästade denna ovanliga uggle oss just sommaren 2022?

Ni som läste senaste vinternumret av Nora Dalarnas bästa publikation såg kanske att jag skrev om att det var ett ovanligt bra gnagarår. Vi såg många döda fjällrävar och gråsidningar efter våra stigar. Det gynnade naturligtvis rovfåglar och rävar.

Så, svaret är alltså att där det ser veras god och näringsriktig kost, där samlas man och fester om, och framåt nattkröken så kanske diskussionen om ungar dyker upp.

När finns ungar som inte får maten serverad tillräckligt fort, så låter de höra ynkligt gnällande läten.

Ni som själva har småbarn vet att det inte alltid bara är ett ynkligt gnällande!

Kurre, innan vi "burade" i solrosfröna. Vilket denne lille akrobat naturligtvis överlistade.

Foto: H. Forsslund

Foto: Lina Forsslund

Svenska kyrkan

IDRE-SÄRNA

Kyrkan, mer än du tror...

Välkommen på våra gudstjänster, musikkvällar, event mm. Följ oss på vår Hemsida eller Facebook för aktuell information.

Facebook

Hemsida

www.svenskakyrkan.se/idre-sarna

Tips på vägen

Vi är rätt många som tar riksväg 70 till- och från Kringelfjorden.

Jag och många med mig som åker från Stockholmstrakten eller östra Sverige tycker att bilresan från Hedemora och upp till Norra Svealand är väldigt vacker att köra. När solen skiner är det rena nöjet faktiskt! Det finns några riktiga "hot spots" efter vägen att stanna till vid.

Här ger jag er ett tips som ni absolut inte får Missa.

Erik Larsgården i Brovallen,

- en plats som faktiskt för tankarna till Karl Larsson och hans vackra tavlor.

Här har vi stannat för fika eller lunchmacka sedan minst tjugo år tillbaka. Flera ägare/föreståndare har passerat revy under åren med blandad kvalitet.

2015 dök Fredrik Henriksson och Hans pappa Christer upp på Erik-Larsgården, som nu inte bara är en av

de vackraste platser man kan tänka sig, utan nu blev gården även ett paradis för livsnjutare med sinne för hembakta delikatesser.

Fredrik som är ägare står för det mesta inne på kaféet medan Christer huserar i det lilla hembageriet.

Här trollar Christer fram både traditionella bakverk och sina egna "specialare", om han inte svalkar sig från värmen i det lilla bageriet genom att gå runt och småprata med gästerna.

Med åren kan man nog säga att våra många besök på Erik Larsgården gjort att vi räknar Fredrik och Christer som våra vänner.

Under ett par år har man även kunna köpa hantverk i ett av husen på gården.

Det har varit Fredriks dotter som skött den delen, men i år skall Fredriks svägerska Sara husera där.

Erik-Larsgården i Brovallen - Historik

Källa: Erik Larsgården

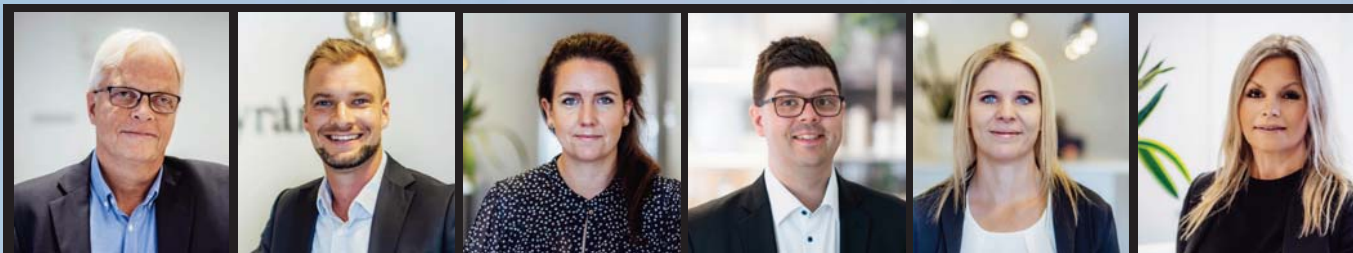
Under hundratals år innan riksväg 70:s nya sträckning 1987, utgjorde Brovallen den första anhalten i Dalarna för vägfärdande söderifrån. Byn med sina fyra storgårdar Erik Lars, Hans Pers och Lisas var en välkommen rastplats för de resande.

Far och son i Kakrike...

Välkommen till Norra Dalarnas ledande fastighetsmäklare.

- Största utbudet av fjällstugor, villor, bostadsrätter och tomter.

Vill du veta vad din bostad är värd idag?

- Prata med oss för en kostnadsfri värdering. Vi finns alltid nära till hands.

Fastighetsbyrån Idre 0253-201 80 • idre@fastighetsbyran.se

fastighetsbyran.se/idre

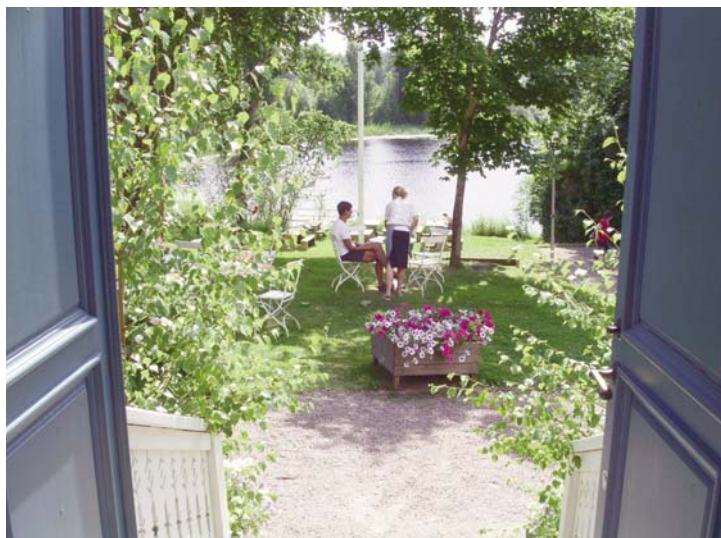

Följ oss gärna!
Fastighetsbyranmoraidre

Fastighetsbyrån

- En plats som för tankarna till Karl Larsson romantiska tavlor...

Tack vare läget intill den stora allfartsvägen fick Brovallen tidigt krogverksamhet

Gårdarna tog sig dessutom på sig ansvaret för postens befördran mellan Broddbo i Västmanland och Avesta i Dalarna. Därigenom befriades man från andra pålagor, till exempel ansvar för att hålla soldat.

Men uppdraget med postbefördran innebar också risker. Flera grova rån har ägt rum efter den vidsträckta Långheden.

Förste kända ägaren

Den förste kända ägaren av Erik Larsgården är den Erik Larsson som enligt kyrkböckerna var bosatt här på 1730-talet. Två generationer senare gick gården ur hans släkt och en ny familj från Västerfärnebo och Grytnäs flyttade hit om kring sekel-skiftet 1800.

Huvudbyggnaden från 1700-talet

Den nuvarande mangårdsbyggnaden uppfördes som parstuga på 1700-talet. Under 1820-talet tillbyggdes en våning. I festsalen på övervåningen finns årtalet 1822 och den dåvarande ägaren Isac Isacssons namn.

Till Erik Larsgården hör även ett härbre, ekonomibyggnader och lillstuga. På lillstugans grund ovanför källardörren står "AES 1878" Initialerna står för Aron Eriksson (1840-1907) och 1878 står troligen för byggnadsåret. Aron Eriksson var farbror till skalden och Nobelpristagaren Erik Axel Karlfeldt (1864-1931). Aron kom till gården genom giftermål med en dotter i gården.

Gården ur släkten efter 150 år

Aron Erikssons son Johan Alfred Eriksson (1877-1945) övertog gården men efter hans bortgång gick den ur släkten efter 150 år. Under två decennier användes gården därefter främst som sommarbostad.

Fynd av dalmålningar

När Erik Larsgården efter 20 år blev till salu förvärvades en 1965 av Folkärna Kommun. Gården omvandlades till kultur- och trivselgård och blev ett populärt utflyktsmål i bygden.

I samband med en restaurering upptäcktes bakom flera lager tapeter åtta dalmålningar.

De täckte helt väggarna i ett förrådsrum och var det största fyndet i sitt slag på 30 år. Det blev mycket uppmärksammat.

Med stor omsorg och pietet restaurerades dalmålningarna.

Fem av dem visade sig vara uppförda av Snarf Anders Andersson (1795-1850) från Ullvi i Leksand. De övriga tre hade den livfulle berättaren Ifwares Daniel Andersson (1799-1870) från Rovgärdet i Rättvik som upphovsman.

I gästbudsalen på övervåningen finns ytterligare några dalmålningar med bibliska motiv. De är utförda 1822 av okänd konstnär.

Har ni inte upptäckt Erik Larsgården själva, då är det dags i sommar!

Fantastisk idyll, kulturhistoria, konst, hemslojd, och inte minst de läckraste bakverk!

Det hittar du på Brovallen och Erik Larsgården efter gamla riksväg 70 strax före Avesta.

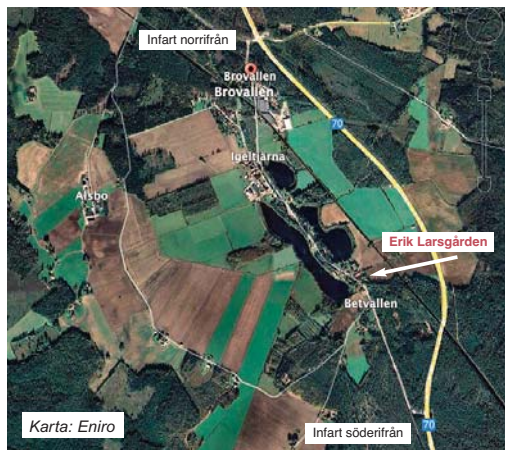
Ingen direkt omväg.

Sväng in mot Brovallen och Erik Larsgården. Efter besöket fortsätter du bara i vägens fortsättning och du är ute på 70:an igen, oavsett om du kommer norr eller söderifrån, tar bara någon minut!

Hans

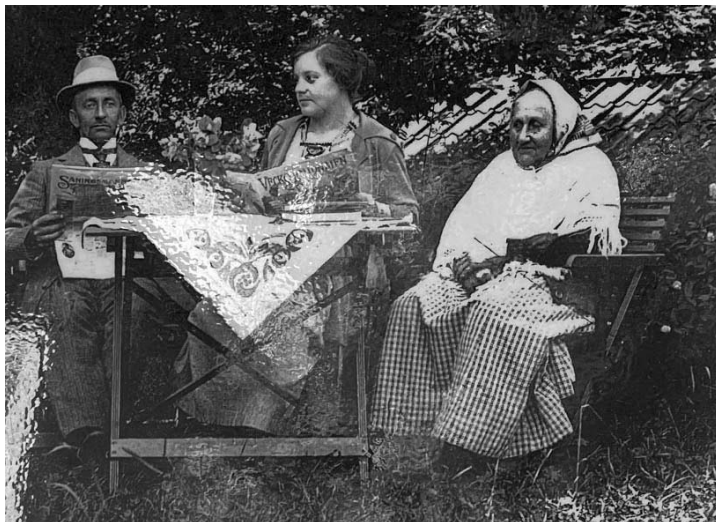
Entren till hemslojds- och presentbutiken

Lätt att besöka
Sväng in vid skylten "Brovallen / Erik Larsgården".

Efter besöket på Erik Larsgården fortsätter du bara i vägens riktning och du är ute på 70:an igen, - oavsett om du kommer norr- eller söderifrån.

Den lilla extrasvängen tar bara någon minut!

Erik Larsgårdens familj omkring 1920. Från vänster Johan Alfred Eriksson, första husrun Elsa Nilsson och modern Anna Christina Jansdotter, änka efter Aron Eriksson

Svårt att hinna med på semestern

- och hellre vill njuta av fjäll och friluftsliv än med jobbarbyxorna på?

Lugn, vi fixar det!

IDREMÅLARNA

Jens Martinsson Måleri AB Idre. Tel 0253-204 18. Mobil 073-057 69 22

Idremålarna är din kompletta måleripartner i Idre med omnejd. Vi utför in- och utvändigt målning samt tapetsering vid nybyggnation och renovering.

I företaget finns lång tradition och gedigen kunskap

- vi håller alltid hög kvalitet på våra arbeten.

Välkommen att kontakta oss!

IDREMÅLARNA

Telefon: 0253-204 18 • Mobil: 0730-57 69 22
www.idremalarna.se • E-post: jens@idremalarna.se

Knappgården i vinterskrud Lilla bilden: Kjelle & Annika tillsammans med Linnéa och Nigel Tarr. Foto: Knappgården, Andy Horner

Det jubilerande strävsamma gamla parets
bröllopsdagssmiddag med Knappgårdsservice

**Så var det dags för oss att fira
jämn bröllopsdag uppe i
Kringelfjorden.**

**Det skulle firas lite extra och
hade vi haft diplomutdelning
skulle det stå "för lång och
trogen tjänst".**

Naturligtvis skulle det firas med lite
extra lyx. Tankarna går naturligtvis
till stället där det serveras Norra
Dalarnas bästa mat och som dessu-
tom ligger "nästgårds", det vill säga
Knappgården Särnaheden!

Inte nog med att Knappgården är
en av de äldsta och vackrast belägna
gårdarna i Nora Dalarna gården drivs

av våra vänner Kjelle och Annika som
har enastående meriter när det gäller
Mat och Dryck. Jag tror säkert att de
flesta av er har njutit av
Knappgårdens specialiteter.

**Kjelle var t.ex. med och tävlade i
"Årets Viltkock" en gång.**

Det var när han gick kockskola i
Göteborg i början av 1990-talet. Det
var imponerande att så ung kock kva-
lificera sig till final i konkurrens med
många kända kockar och han var
mycket nöjd med sitt deltagande.

Det var Stockholmskrögaren
Melker Andersson som tog hem
titeln som årets viltkock den gången.

Annika och Carl-Jan

Ja, de hade väl inte direkt något för-
hållande vad jag vet, annat än kärle-
ken till god mat och dryck. Annika
gick som ni nog förstår och utbildade
sig till sommelier på restauranghög-
skolan i Grythyttan.

Sommelier-Annika tillsammans
mästerkocken Kjelle, kan det bli mer
perfekt?

Lite uppspelt och full av förvän- tan ringer jag till Knappgården.

Det är Kjelle som svarar, - Ledsen
Hasse, vi är uppbokade för en
släktmiddag, har inte ett bord över,
blev det trista svaret på min middags-
förfrågan. Kjelle märkte min besvikel-
se, och säger: Vi löser det här på något

sätt, klart vi vill hjälpa till och fira er
bröllopsdag. Jag ringer upp om ett tag.

En kvart senare ringer Kjelle igen.

- Hej jag har pratat med Annika, vi
har inte möjlighet att ta emot er ikväll
men kan sätta ihop en härlig middag
som ni kan äta hemmavid med utsikt
över Älvrosfjorden och fjällen om ni
vill? Kanon! säger jag!

Vem tackar nej till ett sådant erbu-
dande! Och då kan man ju även ta sig
ett glas champagne innan och ett gott
vin till maten också, då man inte
behöver bilen på kvällen.

- Jag ringer dej en kvart innan du
kan komma, säger Kjelle.

Kjelle ringer och jag åker över till
Knappgården.

Forts. Sid 21.

Utsikt från Knappgården Foto: H. Forsslund

Båtturer på Grövelsjön

Ta en båttur mellan Sverige & Norge

SYLÖRA – Fjällsjöpendeln Sverige - Norge • Alla dagar från 22/6- 30/9

M/S Sylöra går från Grövelsjöns södra strand till båtbyggan i Sylen. Varje tur tar ca 35 minuter.

En vacker och spännande dagsutflykt till Sylen i Norge, alternativt fjällvandra ut eller hem.

Välj mellan att gå Linnéstigen eller över Långfjället. Flera fina alternativa leder för den som vill övernatta
på fjället Tex. Sylen - Grötvallsjön - Hävlingen - Grövelsjön.

M/S SYLÖRA

Sylöra är registrerad, godkänd och besiktigad av
Sjöfartsverket. Reg. nr. SFB-8233. Detta innebär att all
förskriften säkerhetsutrustning finns ombord och att våra
skeppare är utbildade fartygsbefäl.

— Tidtabell, priser och bokning www.sylora.se —

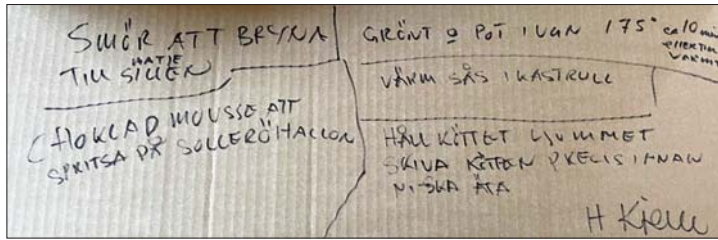
Foto: H. Forsslund

Lädvis med mat...

Kjelle tar emot i hallen utanför köket. Här skall du se, ni kommer att bli mätta för här har jag lädvis med mat säger Kjelle glatt och pekar på en stor kartong fylld med diverse lador med påskrift.

Åhh! Vad hittar vi här då?

FÖRRÄTT: Knappgårdssill, hela matjessillfiléer serveras på stora rågbrödsskivor på en bädd av hackad rödlök och hackat ägg, sedan rikligt med brynt smör och massor av hackad dill ovanpå. Knäckebröd och västerbottenost.

- Här på kartongen, fortsätter Kjelle, står precis hur du skall göra för att allt skall bli enkelt, rätt och gott förstås. Det här fixar du lätt. Förresten Annika har valt ut ett passande vin som vi gärna vill skicka med som present från oss privat.

Tillbaks till stugan, himlen är blå, solen skiner och på trappen står två glas och en flaska Moet Chandon dagen till ära.

Kan det bli bättre?

Jo det kunde det.

Med en kanonmiddag snabbt och lätt och roligt fixad med ett glas Champagne på köksbänken!

VARMRÄTT: Rosmarindoftade rosa lammstek med en underbar fyllig sås, vinbärsjellé och kulpotatis.

DESSERT: Solleröhallon med chokladmousse att spritsa ovanpå. (fylld sprits bifogades).

Vi riktar ett jätte tack till Annika o Kjelle för ni hjälpte till att göra vårt jubileum till ett fantastiskt trevligt minne.

Kjelle och Annika har faktiskt funnits med Eva och mej, nästan hela tiden vi haft vårt fritidshus här upp i Kringelfjorden. Ni inbyggare i Kringelfjorden minns säkert våra Kul i Julfester som jag anordnade.

Foto: H. Forsslund

Första åren på Knappgården och senare på Särnahedens Bystuga när vi blev för många för Knappgården.

Annika var den som ansvarade för maten och fikat. Hon kommer från västkusten, och Knappgården drevs på den tiden som kursgård av 4H i Bohuslän och Annika serverade bl.a. mat på gården.

För ett antal år sedan drev Kjelle och Annika värdshusrestaurangen uppe på Fjätervålen och där började jag känna Kjelle ordentligt genom att mitt lilla reseföretag hade en del vintergrupper i Fjätervålen och vi hade alla våra måltider på värdshuset.

Det var inte bara bra restaurangmat, utan Kjelle serverade gärna specialkomponerade måltider och bjöd även på lite show.

Vi minns med glädje rätter som coca-cola brässerad renfilé och ketchupflamberade jordgubbar.

Jag är inte helt säker på att den här typen av "take away" middagar är något man vill marknadsföra från Knappgårdens sida, eftersom det kanske blir lite extra jobb om man har mycket att göra.

Men jag tycker definitivt att du kan ringa och höra dem om du skulle känna för det. Ett mycket bra, gott, enkelt och faktiskt jättetrevligt sätt att man tillsammans kan enkelt "tillaga" sin festmiddag, dessutom ett med glas Champagne på köksbänken!

Jag har känt Annika och Kjelle sen de kom hit upp. Jag träffade Annika första gången 1987, just på Knappgården på Särnaheden. Knappgården drevs på den tiden som kursgård av 4H i Bohuslän och Annika serverade bl.a. mat på gården. Några somrar jobbade Kjelle & Annika på M/S Origo som hade kryssningar till Svalbard.

Hans

Fridtjof Nansen (Kjelle) har tagit med sitt "gosedjur" till Svalbard

Foto: Annika Andersson

Ovan:
Den äkta varan sedd från
båtens "byssa" (kök).
Foto: Kjell Arvissan

Kurvans TYG & KLÄDER Välkommen till oss
IDRE 0253-205 04 Kläder och tyger i mängder!

BUTIKEN SOM HAR DET MESTA.

Här hittar du: Dam, Herr & Barnkläder.

Tyger: metervaror och färdigsydda gardiner.

Garner, stickor, sybehör

Vi syr även på beställning.

Missa inte vår webshop på: www.kurvanstyg.se

Syrran & Jag
Kurvans

Välkommen till vår butik mitt i byn
Heminredning för alla

Lakan • dukar • ljus • lampor • mattor • handdukar • skor mm.

0253-205 03

Öppettider för båda butikerna

Måndag - Fredag	10:00 - 18:00
Lördag	10:00 - 13:00
Söndag	Stängt

Välkomna önskar personalen!

Lunch time...

Matgäst av släktet av släktet Aedes.
Restaurang: Human Arms
BILD: Wikipedia

Mygg å Knott å sånt...

Vi som är lite äldre har varit med på den tiden myggen var riktigt svåra. Den som klagar på mygg i Kringelfjorden nu för tiden vet inte vad han eller hon talar om.

Text & foto om inget annat anges
H. Forsslund

Nu är den förbannade sommar'n här.
en obeskrivlig plåga.

Det svider mest på ryggen.

När solen gått bort kommer myggen.

Hur sommar'n kan vara så populär

Det är för mej en fråga.

Text: Bengt Sändh

Ett av mina första minnen när det gäller mygg är från att jag var barn.

Jag bodde i en Ångermanländsk liten by som hetter Dombäck.

Jag var väl så där 5-6 år och fick följa med farbror Axel ut på en av holmarna i älven för att hugga ved för vintern. Bara att ta sig ut till holmarna i älven var ett jätteäventyr för en liten grabb.

När det var vårflod och man öppnade dammen uppströms så upplevde jag att älven var fruktansvärt skrämmande med sina enorma vattenmängder.

När vi t.ex. skulle gå över landsvägsbron till grannbyn Gideåbacka så var vi tvungna att gå mitt i vägen om man överhuvudtaget skulle få mej över.

Ta sig ut till holmarna i älven var det inte tal om då. Hela älvräckan var som Brattströmen i vårflod här uppe i Österdalsälven. När det var sommarvattenstånd var det en helt annan värld som öppnade sig. Att ta sig ut till holmarna då var ett härligt äventyr.

Axel gick först som visste var grundstråken fanns

- så man inte för ner i någon "grubba" som jag mins att djuphålen kallades. En stav i handen hade man "som extra ben" som farbror Axel sa. När "vi" väl var igång med träfällningen och blev varma så var luften svart av mygg, och en doft av djungelolja stod runt oss.

Jag skrev att "vi" jobbade, det var väl inte riktigt sant. Jag fick en barks-pade och skulle försöka barka träd. Som ni förstår så var den lille pojken oduglig till detta och tålmodet räckte inte långt, så det blev mest att slåss med myggen och leta småfisk som blivit kvar i vattensamlingarna när älven sjönk.

Eller så lekte jag med min leksaksbåt i plast i någon av de många små bäckfåror som gick genom holmen. Jag minns hur båten såg ut än idag.

Det var en båt som var gulbeige på överbyggnaden och skrovet var rött.

En annorlunda lunchmacka...

Farbror Axel ropade att det var dags för lunch och tog fram te och tunnbrödmackor och vi satte oss på en stock. Jag tog en mjuk tunnbröds-mörgås, men det var bara smör på! Får vi inget pålägg? frågade jag.

Åh, jag glömde mesosten sa Axel, men var inte ledsen, pålägg fixar jag, sa han och tog mitt tunnbröd, vecklade ut det och väntade en liten stund innan han slog ihop igen.

Var så god, sa Axel och blinkade med ena ögat, nu har du pålägg! Jag vecklade ut mackan och där satt massor av mygg fast i smöret! Jag minns inte om jag åt upp mackan eller inte? Troligen gjorde jag det för jag var säkert hungrig, och en kräsmagad unge var jag inte.

PeRo tackar alla Kringelfjordare för i vinter
– och hoppas ni varit nöjda med snöröjningen
även denna vinter

*En riktigt fin sommar
önskar vi alla Kringelfjordare*

ENTREPRENAD

Grävning • Tomtplanering • Grävning för
husgrunder • Va-arbeten • Kabelschakt

BILVERKSTAD

Reparationer • Service • Krockskador
Lacksador • Plåtskador

BERGTÄCKT

Matjord bergmaterial och transporter

Kontakta Johnny för bergmaterial: 070-533 99 66

Välkommen med Era förfrågningar

TELEFON: 0253-109 00 • Per 070-359 18 28 • Roger 070-396 16 26

E-POST: info@peroab.se

ADRESS: Vägverkswägen 8, 797 31 Särna

PeRo i Särna AB

SÄRNAFFÄRN

**Välkommen till det
"LILLA VARUHUSET"
i Särna - mitt i byn**

HÄR HITTAR DU bl.a

**Järnvaror • Färg • Tapeter • Fiskeutrustning/kort
• Leksaker • Hundartiklar • Återförsäljare för
Cylinda produkter, tillbehör • Sängkläder från
Värnamo of Sweden, – och mycket mer...**

ALCRO
- Sätter färg på
det mesta...

Vi är även ombud för:
SYSTEMBOLAGET

Minigrill & Café

- med korv och hamburgare,
- gott fikabröd och på fredagar
räkmackor i vår butik.

*Välkommen in
Laila med personal*

Särnaffärn • Särnavägen 133 • 0253-104 30

Nu mer är myggplågan inte så svår här uppe.

Myggen i Norra Dalarna

När vi kom upp till Kringelfjorden i början på åttiotalet så var knott och mygg en verklig plåga.

När man är "nybyggare" så vill man upptäcka allt i närområdet. Vi såg på kartan att upp på skogen fanns flera tjärnar, en de största hette Stortjärnen, den tjärn som vårt skidmilsparat nästan går runt idag.

Vi packade ryggsäckar med smörgåsar och fika, sittunderlag, karta och regnkläder, för detta utspelades sig på den tiden somrarna inte torkade bort, utan regnade bort!

Vår lilla nybyggarfamilj bestod av mej (Hans), min fru Eva och tvillingarna Lina och Gustaf tog bilen upp till jaktstugan, för vi hade sett på kartan att det var bara att hålla sig någorlunda nära den lilla bäcken som korsade vägen, så skulle vi nog hitta rätt. Framme vid Stortjärnen var det dags för fiket, fram med termosar och mackor.

När choklad och kaffe var upphällt så tog det inte lång stund för än det även var uthällt!

Vi var nämligen inte ensamma på trakten!

Det var moln av myggor som också ville ha lunch. Regnjackor var ett klokt beslut att ta med, inte för att det regnade, utanför att dra över huvudet för att slippa myggen. Regnjackor är lite för små för att fika under upptäcktes snart.

Jag hade tagit med en regnponcho, och snart satt hela familjen hopklämda i min poncho. Vi försökte slå upp mer kaffe och choklad i trängseln. Ett visst spill och osämja gjorde att vi gav upp det hela och gick tillbaka till bilen en erfarenhet och tusen myggbett rikare!

Myggen var väl inte "stora som sågbockar", som Seved från Särnaheden påstod,

- men de var många, många! Jag minns speciellt en gång jag, Seved och Inge från Mickeltemplet skulle fiska småröding i Fiskvasslan upp mot Fjätravålen. Vi skulle ha rödingen för utsättning i en tjärn på Hea där vi trodde de skulle växa till sig.

Bäver hade dämt upp vattendraget så att mycket mark, träd och buskar stod under vatten

Vilket gjorde det lite svårt att komma åt med långspöet till de rätta ställena. När jag irriterad väl hittat en bra plats så anföll myggen i stora svärmar. Trots att jag kletat in mig med en halv burk "Nordic summer" och luktade som Östermans på Möja nytjärade roddsump, så var det ett svart surr runt skallen på mig.

Just den här burken var det jag använde

Stod väl ut fem minuter, slängde sedan spöet i vattnet i vild panik, - halkade av tuvan jag stod på, fyllde bägge stövlarna till brädden med vatten och sprang klafsande mot fast mark och bilen.

Att springa med vattenfyllda stövlar går inte så bra. Naturligtvis föll jag och blötte ner mig upp till låren. Mina fiskevänner kom till undsättning så att jag kom upp på myrkanten igen.

Väl framme vid bilen nekade jag att ta av mig brallorna och mata myggsvärmen. Seved blev sur han med, fast på ett annat sätt.

Seved öppnade skuffen på bilen och tog fram ett par renskinn som han slängde in baksätet.

- När du satt dig då drar du ner byxor-na förstätt?

De riktiga grabbarna från Norra Dalarna ger inte upp så lätt.

De lämnade mig i bilen och fortsatte att fiska.

Om det blev någon röding för utsättning? Jo, Seved och Inge fick upp en hel del som de hade i en stor gammal

Sonja Spånberg på vallen

mjölkkruka som Seved fått, eller fått låna av Sonja Spånberg på Foskdalsvallen.

Vi fick stanna och byta vatten ett par gånger efter vägen så syret skulle räcka ända fram till tjärnen på Hea.

Om jag fick något? Jo då, massor - av myggbett! Och inte växte bäckrödingen till sig något vidare heller.

Vid provfiske sommaren efter så hade rödingen möjligen ökat några gram i vikt, knappt synbart! "De ville int ha min pellets", och jag kan väl för fasen inte gå runt å plocka sländlar-ver å mata dom med, sa Seved.

Nästa gång jag kom upp hade rödingarna fått sällskap med ett antal pigga regnbågar som hoppade upp och tog Seveds pellets i luften! .

Färre mygg och bättre myggmedel...

Kampen mot myggen har varit lång, och den kommer antagligen att pågå så länge det finns både mygg och människor på jorden! Men jag upplever inte att kampen är lika orättvis nu förtiden. Som t.ex. under 80-talet. För det första är inte en bråkdel så mycket mygg i farten nu för tiden vilket oroar forskarna och inte minst flugsnapparna! Och så har vi ju helt andra hjälpmedel mot myggen nu än förr.

Min tideräkning är "före och efter" myggmedlet Myggas tillkomst.

Innan universalmedlet kom var jag sönderbiten, framför allt kring anklarna och handleder. Nu mer vill jag inte påstå att jag lider av myggen. Visst kan knotten vara nog så irriterande vissa tider, men blir man inte stucken i läppen eller i ögonlocket så "sviar" det bara ett tag och går över. I alla fall gäller det mej och min familj.

Hans

Originalen

Ej luktfritt minne från barndomen.

Höll folk borta, men inte alla mygg

En present från min frus arbetskompis, Örjan Johansson, uppväxt i Särna.

IDREFJÄLLENS SPORT

- FISKE
- FRITID
- HUND
- BOENDE

www.idrefjallenssport.se 0253-203 08

Det mesta för fiske- och vandringsturen...

Köp fiskekort hos oss och passa på att upgradera din spinn-met-flugustrustning.

— Färsk mask, drag, spinnare, flugor —

Välkommen in till
IDREFJÄLLENS SPORT
snett emot Ica Idrebya

info@idrefjallenssport.se

Särna-Idre Fiskevårdsområde

Särna-Idre FVOF är förvaltare av fisket inom Särna och Idre socknar.

Fiskevårdsområdet omfattar allt socken- och bysamfällt fiske.

Vi tillhandahåller fiskekort för både dagsutflykten och året runt fiskaren

Särna-Idre FVOF är förvaltare av fisket inom Särna och Idre socknar.

Fiskevårdsområdet omfattar allt socken- och bysamfällt fiske.

Sjöarealen vi förvaltar är ungefär 6000 ha och de större strömvattnen är sammanlagt cirka 17 mil.

Dessutom ingår genom arrende Sveaskogs vatten och genom samförvaltningsavtal de flesta reservatsvatten med undantag för fjällvattnen i Hävlingensystemet och på Fulufjället. Där gäller bara Dala Fjällfiskes fiskekort.

Fiske i Särna och Idre socknars världsberömda strömvatten!

Strömfiske efter öring och harr kommer i regel igång framåt midsommar. Vid lämplig väderlek kan dagsfisket på vissa sträckor vara bra även tidigare. Nattfisket brukar vara fenomenalt i början av juli i vissa vatten: ex Storån, Grövlan, Sörälven, Guttan m.fl. Andra halvan av juli blir vakperioderna kortare. De största öringarna tas i regel på nattfiske.

Sjöar, vinter- och sommarfiske efter röding.

Särna-Idre FVOF sätter ut röding i ett stort antal vatten (uppräknade under särskilda bestämmelser nedan). Fisket på röding är bäst maj-juni, då rödingen hugger bra på längdrag eller fluga vid nattliga vakperioder.

Fiskebestämmelser för Särna-Idre fiskevårdsområde, gäller från första maj 2023 till 30 april 2024.

Generellt

Fiskekortet gäller endast för fiske med spö (mete, pimpel, kast-, spinn-, eller flugfiske, med max 2 spön per fiskare). Fiskekortet är personligt och får ej överlåtas, det skall medföras vid fisket och på anmodan av polis eller fisketillsynsperson uppvisas.

Fisket skall bedrivas med måtta för god fiskevård. Fångad fisk får ej saluföras. Levande fisk får ej användas som agn.

Minimimåt: Österdalälven: Östomsjöbron - Hornån, samt i Fjäten från fallen till Fjätros: öring och harr 45 cm, fångstkot max 2 öring eller harr/kort & dygn. Flugfiskesträckor öring och harr 35 cm, fångstkot max 5 fiskar/kort & dygn, + catch & release-kvot 8 fiskar/kort & dygn. Övriga vatten: harr 35 cm, röding 25 cm, öring 25 cm.

Förbud mot fiske från båt eller flytring i: Norra Trollsjön, Slöjtjärn, Valltjärn, Källdalstjärn, Bladtjärn, Tjärn 87, Slättåstjärn, Mellersta Långsjön, Bergslagstjärn, Kimtjärn, Klarvattentjärn, Älgslöken, Blanktjärn, Ögåvalltjärnarna, Bergslagstjärn, Bumlingtjärnarna, Siktjärn, Djuptjärn. I Öresjön Idre, Öresjön Särna, Långtjärn, Burusjön, Eksjön, Glytjärn, Gytjetjärnen, Hemsjön, Stora Flysjön, Södra Trollsjön och Näcksjön är båt-fiske tillåtet. I samtliga uppräknade vatten gäller max 5 laxfiskar/kort och dygn och 2 spö/fiskare (max 2 spö/fiskare gäller i alla vatten).

Endast fiske med fluspö: Storån; uppströms Hällsjön, och Klingforsen - Kronparklinjan söder om byn Foskros. Sörälven; Båthusströmmen - Flottarkoj-grunden (gapskjulet). Grövlan; Störedan (gapskjulet) - Storån. Buruån; Burusjön - Smedkojan. Fjätälven; Skoterleden vid Ringströms - Inloppet i Österdalälven (Fjätros). Mellan Hällsjön och bron i Foskros är nu alltså spinn mm., tillåtet (men mellan bron och Hällsjön gäller 35 cm minimimått och kvot på fem öringar, c & r -kvot 8 fiskar). **Allt strömfiske är förbjudet 1/9 - 30/4, undantag flugfiske efter harr är tillåtet 1/9 - 15/11 i alla harrvatten, OBS! c & r -kvot 8 fiskar, (i Storån finns harr upp till Sognstupet).**

Fiskeförbud: Fulan; Södra Fulusjön - fallet vid Gethammaren. Görälven; nedan hån vid Lillingarna - Lillån, Foskan, i Foskrosbyn, mellan bron och Storån. Flugsträckor och förbud skyltas.

Sjöar med öring och röding på FVO är: Grövelsjön, Hemsjön, Hällsjön, Öresjön Idre, Öresjön Särna, Näcksjön, Burusjön, Gytjetjärnarna, Långtjärn Idreberget, Trollsjöarna, Djuptjärn, Slöjtjärn, Valltjärn, Källdalstjärn, Bladtjärn, Tjärn 87, Glytjärn, Slättåstjärn, Mellersta Långsjön, Kimtjärn, Blanktjärn Strömsillret, Stora Flysjön,

Fiskekortet gäller även i: Sveaskogs vatten (ej privatarrrenderade, den fiskande har skyldighet att ta reda på vad som gäller i vattnet), hela Glysjön, hela Öjsjön och hela Trängselsjön. I Grövelsjön, i Storån upptill bäcken vid Ruskperskojan, och i Foskan tom Ulvsatern gäller kortet (se nya fiskekartan på hemsidan).

PÅ HEMSIDAN kan du köpa fiskekort och du hittar du detaljerad fiskevattenförteckning och zonindelad karta. Fiskekort finns även att köpa i vissa butiker på orten.

www.sarnaidrefvo.se

Trevlig fiskesäsong

KORTPRISER:

1 dygn 100 kronor
3 dygn 200 kronor
5 dygn 300 kronor
7 dygn 400 kronor
Säsongskort (1/5 - 30/4) 500 kr
Säsongskort make-maka 700 kr
Gruppkort 1 dygn 10 pers. 400 kr

Fisketips och frågor även på telefon 0253 - 10210, kl 14 00 - 15 00 vardagar.

FOTO: H. FORSSLUND

(O)önskade djur

De flesta av oss gillar djur, men...

En liten djurisk betraktelse
i ord och bild av H. Forsslund

(O) önskade djur...

I våra villaområden runt om i södra- och mellersta Sverige har det på senare blivit vanligare att se skogens invånare i trädgårdarna än i skogen!

När jag hade mitt företag vid Hötorget i Stockholms city så hade jag en fin cykeltur på 50 minuter till jobbet.

Bla. gick färden genom Skrubba koloniområde som om sommaren bjöd på ett överdåd av blommor, grönska och framför allt minns jag alla härliga dofter, speciellt efter regn eller en daggyllad natt. Små låga halv-meterhöga häckar eller staket avgränsade de små kolonilotterna.

Stötiga staket...

När jag nu fick anledning att cykla igenom området igen så såg det lite annorlunda ut. Tulpaner och en del andra vanliga växter saknades, staketet var högre och några hade till och med satt upp eltrådar med små gula varningsskyltar som förde tankarna mera till militärt område än små idylliska kolonilotter fyllda med tulpaner och annat vårgro!t!

Cyklingen till- och från jobbet i stan är annars det som jag saknade mest efter att ha gått i pension.

Blommor (inte) alltid en "god" idé:

På 80-talet kunde vi stoltsera med bl.a. stora tulpanrabatter i trädgårdarna och runt huset.

Nu får knappt gullvivorna stå kvar. Det enda som ratas i trädgården är snart bara påskliljorna och liljekonvaljerna.

Mmm, maten serveras tjugigt, kanske det är helg?

På valborgsmässoafton höll min närmaste granne här i Tyresö på att plantera ett jättestort cementfat fullt med penséeer och andra vårblommor framför huset.

Jag berömde grannen för den överdådiga blomsteruppsättningen, men tillade att han nog skulle köpa något anti rådjursmedel att spruta på blommorna, så att inte rådjuren skulle tro att det var ett foderbord.

Senare på kvällen gick familjen för att titta på majbrasan, ta lite lotter och kanske tagit något att äta.

När de senare på kvällen kom hem så var hela den stora blomsterplanteringen skövlad! Jag lovar att deras lotter, korvar eller hamburgare var många hundra kronor billigare än rådjurens picknick!

- Skulle kanske köpt det där rådjursmedlet, tror jag han tänkte när han stod och tittade på "matresterna" efter rådjurens valborgsmässofirande.

En gång ansågs det vara exotiskt när någon råkade få se skogens djur i bebodda områden.

Min bror Olle t.ex. blev överförtjust när han en vintermorgon såg ett par rådjur på tomten ute på hans nyinköpta landställe på Värmdö en vinterdag.

Olle blev så förtjust att han tog ett foto som han skickade till en konstnär för att få en fin akvarell av bilden. De var då det. - Senare på sommaren kunde man höra honom utala sig om samma rådjur. **Dj-a djur!** Hette det då.

"Horn-Per" och hans kompis stod och tittade in i mitt kök nu i februari.

Vår villaträdgård här i Tyresö ja, vi kunde nästan kalla den en "Zoologisk trädgård"

- och ta inträde, sa min Eva en morgon då hon jagat två kronhjortar ur trädgården! (Den närbelägna förskolan skulle naturligtvis få gratis entré).

Kronhjortarna är inte de valigasterna i vårt zoo.

Rådjuren däremot gör dagliga råder och är svårskrämda. Om man går ut och tjoar åt dem så står de mest bara och tittar på en, och ser ut som de tänker: Vad håller du på med? Stör oss inte, ser du inte att vi har matrast? Precis när jag skriver detta kommer ett litet rådjur ända fram till mitt fönster!

Annars har vi i vår egen "Zoologiska trädgård" förutom kronhjort och rådjur, hare, räv, och någon gång har vi haft besök av herr grävling.

Vi kan till de yngre besökarna även erbjuda både grodor och salamandrar i vår damm, att titta på.

Lite mer oväntade besökare i vår damm

Till de som är ornitologiskt intresserade har vi ett ovanligt rikt fågeliv i vår lummiga trädgård.

Nu i vår dök det upp riktiga rariteter i vår damm, två mandarinänder. De är gamla bekanta förresten.

De dök upp för första gången förra året. På en skogspromenad passerade vi ett litet kärr och där simmade dessa fantastiskt färgsprakande fåglar. Enda gången vi sett sådana änder tidigare var i en park i Funchal på Madeira.

Jag ringer genast min vän Christer Parthe naturfotograf och fågelskådare. Han blev alldeles exalterad. Jag åker direkt, sa han.

Senare när Christer tagit sig till kärret med sin 25 000 kronors tubkikare så låg vattenspegeln tom.

Christer ringer och berättar besviket att de är borta och det blev inget att "kryssa".

Jaså sa jag, då kan du kryssa dej hem till oss, de ligger nere i vår lilla trädgårdsdamm - just nu!

Nu har betande (O)önskade djur börjat dyka upp även vid vår stuga i Kringelfjorden.

Det har alltid varit exotiskt att ha renar här uppe. Vi och många med oss har glatt oss åt när de dragit fram i skogarna runt Kringelfjorden.

Forts. Sid 26...

Välkommen till Gulf Idre!

Kiosk
Fastfood
Smörgåsar
Ved
Biltillbehör
Drivmedel

Däckverkstad
Hyrsläp
Gasol
Bilbatterier

ÖPPET
Mån-fre 07-21
Lör-sön 08-21

Gulf Idre
0253-201 12
info@gulfidre.se

Europcar

Bästa skidspåren i Norra Dalarna!
- Tycker renarna!

Foton: Jan-Ivar Rustad

I bland är det renar i stora flockar ute på Älvrossfjorden på vårvintern. Vi har väl glatt oss mindre åt att renarna uppskattar våra skidspår lika mycket som vi själva!

Inte så rolig när renarna flyttar in i själva byn (Tycker vi).

Vi har alltid glatt oss åt att vår lilla snutt till stugtomt ofta varit generös med grönt och blommor.

I övrigt är det mest räven som gör sicksack spår mellan stugorna nattetid. (Lämna inte soppsäsen på trappen!)

Övriga tillfälliga gäster efter våra leder på andra sidan Byggningsån har på senare år varit Björn, varg, lo och järv. Senast i höstas hittade vi en blodig ryggrad inte långt från Rödingtjärn. Troligen rester efter en rådjursbock.

Gräsklippning- och blomlockning pågår...

Rallarrosorna har varit vår favorit. Tyvärr älskar våra nya husdjur "tomt-renarna" blommorna mera handfast, eller skall vi säga munfast.

De senaste åren har en grupp rentjurar mer eller mindre bosatt sig runt husen i Kringelfjorden.

När vi lunchar på altan kan en ren inta sin lunch på andra sidan alträcket. Man kan även få be dem flytta på sig när man skall in i bilen.

Foton: Christer Sjöling

För några vintrar sedan låg en slagen ren i milspåret.

Samerna tillkallades och enligt dem var det en järv som varit i farten.

Vem krafsar på min bro...

En kall natt i februari vaknar vi av ett besynnerligt krasande och hasande ute på vår altan.

Herre gud! - vad var det? sa Eva förskräckt. Ett ljud jag aldrig hört förut. - Det är nog Nicke Lilltroll som håller på att frysa ihjäl och vill in, sa jag.

Jag går upp tänder altanlampan och där står ett rådjur och försöker krafsa fram lite och solrosfrön som ramlat ner från fågelbordet.

Mitt förhållande till rådjur är ganska svalt, speciellt de som mer eller mindre bor i min trädgård hemmavid.

Men nu blev jag rörd och inte så lite blödig! Ett djur på sådär 20-25 kilo som försöker få ett par solrosfrön i magen en mörk vinternatt med nästan metern snö och minus 25 grader!

Vad skall vi göra? sa jag. Vi håller solrosfrön i en hink och ställer ut, sa Eva. Solrosfröna står nere i bon och det är inte skottat, och dessutom är det år 25 grader kallt! Sa jag nu ännu blödigare, fast nu av andra orsaker. Inte då att lilla jag ger mig ut på ett sådant äventyr!

Rådjuret försvann och vi gick och lade oss igen. Dock gick tyvärr inte rådjuret och la sig utan kom tillbaks två gånger för att få skrapa fram ett par solrosfrön. Stackars djur, själva skrapandet tog nog många hundra gånger mer energi än det han skrapade fram.

Bild: Länsstyrelsen Dalarna

Björnes Magasin

En ovädersnatt i september 2017 travade nalle genom stugbyn efter Fiskartorpsvägen och tömde sitt magasin vid vägaren, 15 meter från Fiskartorpsvägen 20!

Det hade regnat och spåren var tydliga, men man är ju inte någon riktig skogskar eller jägare.

Ringer till Kjelle på knappgården som vet hur man hanterar en bössa i skogen och har varit med på björnjakt.

Jag berättar om spåren och den "hög" björnen lämnat efter sig.

- Skicka en bild sa Kjelle. Efter tre minuter kom svaret. - Ingen tvekan, det är Björnes magasin!

Förresten ta med Eva och kom över, här kan ni få en närmare träff med en varm och go björn.

Jag har min nya rök i gång och där hänger fina bitar av björnkött. Kom vid femsnåret, då är det nog klart så ni kan få provsmaka.

Kjelles då nya rök med "Bamsebitar" av härligt doftande rökt kött

Det var inte första gången vi ser spår av björn mitt inne i stugbyn. För några år sedan gick Björne hela vägen från skogen genom byn ner till telefonkiosken.

Onödigt besvär kan man tycka då telefonen är borta sedan länge, och telefonkiosken nummer är informationskiosk och länebibliotek.

Någon bybo påstod att senaste numret av Svensk Jakt saknades!

Bägge dessa händelser inträffade under ovädersnätter och älgjaktstid vilket kan förklara Björnes oblyga uppträdande.

Själv har jag bara sett björn i levande livet en gång.

Det var när jag en sommarkväll hade varit och fiskat i Byggningsån uppsjöms jaktstugan.

På väg hem precis efter vägtrumman vid Byggningsån sitter ett djur som jag inte förstår vad det kan vara?

Djuret är i storlek som en större mjölkpall, lika långt som brett som högt och ljusbrunt till färgen.

Mjölkpallen tittar på mig och skuttar sedan glatt över vägen och in skogen.

Aha! - en björnunge, det var kul...

Förenings- nyheterna

SAMFÄLLIGHETSFÖRENING

Särna-Idre

Ordföranden har ordet...

**Ja, ännu en vinter har för-
runnit. Ja det stämmer,
förrunnit var ordet.**

Enorma snö mängder föll under sen-
vintern här uppe i Norra Dalarna.

I slutet av april hade vi 80 cm. Men
vi var inte de som hade mest med snö
i Norra Dalarna. Bara ca 3 mil fågel-
vägen västerut i Gerdalen mätte man
120 cm den 2 maj!

Det var då näst största snödjup i
landet, bara Katterjåkk hade mer snö
med sina 124 cm.

**Vad jag minns har vi aldrig haft så
mycket snö under vårt trevliga
påskfirande i byn.**

Skidtävlingar, skotersafari, madrass-
race mm. var enkelt att ordnatill
denna påsk. Värre var det med
majbrasan som i år "snöade" inne.

Ingen vattenbrist

Som jag skrev i inledningen har "vin-
tern förrunnit" - och det i ordets rätta
betydelse när snömassorna skulle
nedför fjället och älven steg.

En del av holmarna försvann, bara
träden stack upp, och vägbanken vid
infarten till Kringelfjordsvägen ham-
nade under vatten.

Vi har inte sett sådana vattenmängder
sedan våren 2018. Även då stod träden
på en del av öarna rakt upp ur vattnet.

Med alla larmrapporter om vat-
tenbrist i landet så får väl hoppas på
att grundvattenreserverna fylls på.

Vatten är ju som bekant livsviktigt för
oss och vår natur. Som Evert Taube
skriver i sin vackra visa Himlajord:
*Och oceanens vindar bar regnet till
vår bukt,*

*- och jorden drack och grönskade och
satte blom och frukt.*

Vill rikta ett jättetack till Skid-&
Friluftsforeningen styrelse och med-
lemmar som sköter våra park- och
skogsområden på ett fantastiskt sätt!

Trevlig sommar önskar
Kurt

ANLÄGGNINGAR HALVÅRSRAPPORT

Lite information om vad som hänt i
vinter, och ev. planer för sommaren.

VA-SYSTEMET

Vattenledningarna

I vinter har vi klarat oss från frysning-
ar på vattenledningarna.

Första el-slingan fick visserligen sät-
tas på före jul och sedan har 5-6 sling-
or varit på sporadiskt. Göran har haft
bra koll på påsättning och avstäng-
ning. Årets kostnad för värmeslingor-
na efter vattenledningarna är betyd-
ligt lägre än förra året.

VATTENVERKET

Har fungerat utan problem under vin-
tern. Vattenprov har tagits som visar
på ett fint vatten.

RENINGSVERKET

Själva reningsverket har fungerat
felfritt under vintern, men de åter-
kommande problem med nedspolade
trasor, klädespersedlar och golvmop-
par fortsätter. Pumpar har flera gång-
er behövt lyftas upp för rengöring
och service. Ingen pump havererade
helt denna gång, men det är i alla fall
rätt stora onödiga kostnader som
drabbar oss alla. Vattenprov tagits
och varit utan anmärkning.

VÅGAR - SNÖRÖJNING

Snöröjningen har i stort sett fungerat
våldigt bra, men varit mer omfattan-
de i vinter, vilket ökat kostnaderna.

**Den stora snö mängden som kom
efter påsk vållade problem.**

Tillfartsvägen med asfalt och oljegrus-
beläggningar gick fint att röja. Värre
var det med att snöröja grusvägarna.
Tjälén hade börjat gå ur och vägbanan
blev väldigt lös så risken var, att om
man plogade på sedvanligt sätt så ris-
kerade hela slitlagret att följa med.

PeRo löste det hela med att montera
extra hjul under plögen för att rädda
slitlagret. Det tog någon dag innan
man kom igång vilket orsakade lite
problem för en del stugägare.

Högt vatten hotade vägbanken.

Den extremt höga vårfloren tillsam-
mans med hård nordlig vind gick

FOTON:
Kerstin Back

hårt åt vägbanken vid infarten från
riksväg 70 in på Kringelfjordsvägen.
PeRo fick förstärka banken med
grovt grus på utsidan.

Sedvanligt vägunderhåll påbörjades
nu under våren med lagning av tjäl-
skott och s.k. potthål. Sedan hyvling
och saltning av grusvägarna.

BRASUDDEN

Länsstyrelsen har som bekant haft
klagomål på att föreningen gjort för-
ändringar av Brasudden som inte
stämmer överens med befintlig plan
för området och ålagt föreningen att
vidtaga åtgärder för återställande.
Föreningsstyrelsen överklagade
Länsstyrelsen beslut till Mark- och
Miljödomstolen.

Mark- och Miljödomstolen gick på
föreningens linje och undanröjde
Länsstyrelsen dom.

Vi får väl fundera på om vi skall - eller
vill utveckla Brasudden på något sätt.
Det handlar som bekant om både
pengar och arbetskraft.

Rapport från skid- & Friluft

Förra årets snö tillgång var en av de
sämsta som vi minns. Årets var nog
ett av de bästa. Framförallt på senvin-
tern som gav och skoter- och skidåk-
ning ända fram till första maj!

Skidspåren

Bästa snö tillgången på många år!
Hyfsat med snö i jul och sedan blev
det bara bättre och det var skid- och
skoteråkning ända till första maj!

Första spåren drogs i början av jul- och
Nyarshelgen. Vi startade med 2,5:an
och kunde snart fylla på med 5:an och
10 km. eftersom.

Några oväder här på vårvintern skr-
pade ner ordentlig och det blev jobbigt
att få spåren rena.

Vi har även haft fina skidspår på
älven vid några tillfällen i vinter.

Skoterspåret

Har körts upp med jämna mellanrum
och den nya Snow-mowern har
underlättat mycket.

Pulka/snowboardbacken

Vår häftiga Pulka/snowboardbacke har
vi försökt hålla pistad sedan julhelgen.

Nyårsbrasan

För första gången på flera år kunde vi
åter gemensamt samlas runt brasan
med sedvanlig korvgrillning, varm
saft, glögg och lotterier. Bl.a.
Kringelfjordsbänken lottades ut.

Kul i Påsk

Denna årets största familjefest med gra-
tis fika/ korvgrillning och lotterier, täv-
lingar och andra aktiviteter blev som
vanligt en höjdare, och vådret var skap-
ligt och snön räckte väl till för våra akti-
viteter som Madrassduellen,
Hasaloppet och skotersafari för de yng-
sta. Lika roligt för stora, som för små!

Hasaloppet är alltid en höjdare! - men
de flesta skratten hördes nog borta vid
madrassduellen.

Kul i Påsk bilder Foto: C. Ström

"Majbrasa" Foto: Lisbeth Sjölöf

Majbrasan

Den snöade inne kan man säga!

Med fika och korvgrillning blev det..

*Trevlig sommar önskar
Skid- & Friluftsforeningen*

Stötta ortens näringsliv
- för en levande landsbygd

Information från Golfentusiasterna inom:

KRINGELFJORDENS
Skid- & Friluftsförening

IDREFJÄLLENS GOLFKLUBB

GOLFRUTAN

- Kringelfjorden "Masters" - 2023 -

Välkommen till Kringelfjorden Masters 2023

Härmed inbjuds du att delta i vår årliga golftävling - **Kringelfjorden "Masters"** som kommer att genomföras på vackra **Idrefjällens GK**, onsdagen den 2 augusti (V31) 2023.

Vi räknar med första start kl 10
Vi samlas i god tid innan första start för genomgång med tävlingsledningen.

Greenfeeavgift och ev. bilhyra ombesörjer du själv innan start
Tävlingens spelform blir: **poängbogey** vilket medför att du får poäng för dina "prestationer".

Under 2022 års tävling var vi 13 glada Kringelfjordare som deltog. (11 herrar och 2 damer).

- I år har vi inga restriktioner förutom "spridningsrisken" av de golfslag som du genomför, för detta finns inget vaccin bara träning.

- Vi hoppas på ett nytt deltagarrekord i år både damer och herrar. Tävlingen är öppen för alla med anknäring till, bor eller hyr på Kringelfjorden.

Anmälan gör du så snart som möjligt - dock senast den 20 juli 2023, för att kunna boka upp de starttider vi behöver.

Vid anmälan: lämna golf ID och kontaktuppgifter och gärna mailadress och tel. nummer så att vi kan nå dig om det skulle behövas.

Anmälan gör du till någon av oss:
- Per Segergren 073-432 55 70
Email pelle.segergren@hotmail.com
- Thorbjörn Strid 070-323 96 19
Email tobbe.stridh45@gmail.com
- Christer Sjöling 072-314 15 04
Email christer.sjoling@gmail.com

Vi söker sponsorer

Om du vill, och har möjlighet får du gärna sponsra vårt fina prisbord. Kontakta gärna någon av oss tv.

Välkomna till en trevlig dag tillsammans.

Tävlingsledningen

